

No.7/97

TRIP HOUSE

UNDERGROUND DANCE BULLETIN

PRIMAL SCREAM, DARREN PRICE, SCAN X,
LUKE SLATER, THE GRID, LOOP GURU, E.T. JAM
KEN ISHII, OLIVE, DAVE ANGEL, SNEAKER PIMPS

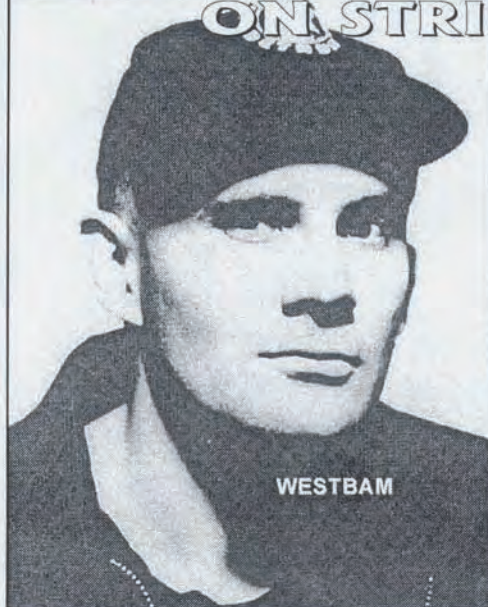
LOVE PARADE '97

EREKTUS
SUN
RISING
HOUSE FESTIVAL
28.+29.8.
L-KLUB
PARDUBICE

ON STRIKE UNDERGROUND II

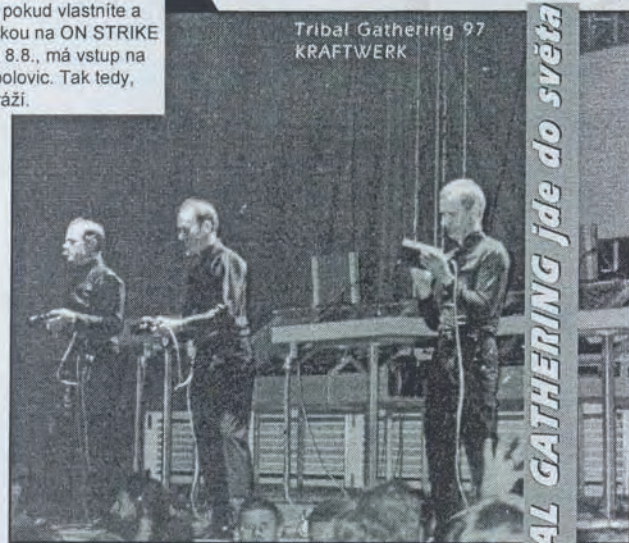
WESTBAM

Jarní párty ON STRIKE UNDERGROUND se setkala se skvělým ohlasem. Další pokračování na sebe tedy nemohle nechat dlouho čekat. Tentokrát to vše bude pojata velmi velkolepě. Už ve čtvrtek, 7. srpna, můžete vyrazit do Radisti FX v Praze, kde bude hrát WESTBAM a AFRIKA ISLAAM v DJském souboji na 4 technicse. Live se představí MIJK VAN DIJK. To hlavní pošuňání ale zažijete v pátek 8. srpna na náměstí Jana Palacha v Praze. V podzemních garážích se totiž bude konat doposud největší párty u nás. Svůj DJský souboj na 4 Technicse předvedou WESTBAM a AFRIKA ISLAAM, oba odehrají i své jednotlivé sety. Z dalších hvězd nebude chybět super DJ TYREE COOPER z Chicaga, londýnský DJ C-SMOOTH z Ministry Of Sound, berlínský BERO SHIMA a australani PHIL SMART a SUGAR RAY. Koncertní pódium zabere MIJK VAN DIJK a možná i LIQUID HARMONY. Bez domácích DJů by to nebyla dobrá párty a tak uvidíte LADIDU, LOUTKU, OO BIDLA a IGORA. Na ON STRIKE UNDERGROUND II se očekává až 5 000 návštěvníků. TRIP2HOUSE bude při tom, takže očekávejte podrobnou reportáž. Párty ovšem bude pokračovat ještě další den, v KD Ládví bude REPRISE PARTY, na které budou hrát AFRIKA ISLAAM, DA SKIPPA, Chris Sadler, Silverscreen, Gus a Pepino. Možná vás bude zajímat, že pokud vlastněte a prokážete se platnou vstupenkou na ON STRIKE UNDERGROUND II v pátek 8.8., má vstup na obě doprovodné párty za polovic. Tak tedy, vzhůru do garáží.

TYREE COOPER

Když se loni v lednu v Británii objevili billboardy s fotografií Leah Betts a slovem SORTED (vybírej), mělo se za to, že působí odstrašujícím příkladem. Leah Betts totiž ve svých šestnácti letech zemřela po požití jediné tabletky E. Skutečnost je ale podle kriminalistů zcela jiná. Obrovská antikampaň proti Ecstasy naopak způsobila nevidaný nárůst její spotřeby. "Ta kampaň přímo proslavila Ecstasy" říká Louise Ridley, britská kriminoložka. "Její spotřeba za poslední dobu několikrát vzrostla." Kampaň, která stála 2.000 000 liber, tedy vlastně pomohla dealerům E. Namísto strachu totiž většina mladých, nezkušených lidí, to vzala obráceně "Kašlu na to, co mi to může udělat. Všichni to berou, budu to brát taky." Zjištění kriminalistů vyvolalo ostré diskuze o budoucí protidrogové politice v Británii, která doposud spočívala právě ve věcech, o kterých kriminalisté tvrdí, že drogy spíš propagují.

Tribal Gathering 97 KRAFTWERK

TRIBAL GATHERING jde do světa

Květnový TRIBAL GATHERING bude k vidění i ve vybraných televizích. To nejlepší z jeho letošního ročníku bude totiž k dispozici jako dvouhodinový záznam, který budou přebírat televize po celém světě. Už jsou podepsané dohody s TV ve Švédsku, Polsku, Belgii, Kanadě a o dalších se jedná. Co, zareaguje některá z českých TV? Program o Tribal Gatheringu 97 ale není jen obyčejným záznamem, obsahuje i rozhovory s lidmi, DJ a muzikanty, na téma HOUSE a TECHNO MUSIC. "Má to šanci prorazit, protože taneční muzika zatím není v TV. A tenhle pořad nabízí víc, než můžete očekávat od návštěvy v klubu, kde máte v hlavě jiné starosti. Chtěla bych přiblížit taneční kulturu jako takovou, vyprávět její příběh," říká režisérka Lara von Ahlesfeldt.

Bahenní lidé na SUMMER 97

První ročník jakéhokoliv festivalu to má vždycky nejhorší. Když se povie, je zaděláno na dobrou tradici. Pokud ne.... První SUMMER 97, DANCE CULTURE FESTIVAL, 4. a 5. července ve Svojsickém letním areálu to schytal na celé čáře. Páteční průtrž mračen a sobotní neustávající déšť odradily hodně lidí od cesty do Svojsic. Není divu, v tom počasí, které bylo, by psa nevyhnal. A přesto tam bylo solidní množství lidí. Tradice tedy byla položena. Páteční večer byl trochu uvolněnější, výborně zahrál VILÉM z Prahy, hodně příjemný a opravdu houseový set. LOUTKA překvapil, protože hrál o poznání jinak, než jsme u něj zvyklí. TRÁVA a LOW časné nad ránem ukázali, že nejen house a techno k tanci jsou. Druhý den jste mohli slyšet AIFFELA, když spustil SMOG, jinak člen dnes tak populárních Chaozz, mnoho z těch, kteří tam byli, jaksi nevydejší hip hop a rap. O to více zabrali PLASTIC PURITY, kteří i v dešti dokázali nadzvednout všechny v areálu. Svůj debutový koncert odehráli EXPERIENCE, dnes už BALISTIX. A vůbec to na poprvé nebylo zlé. A potom už se šlo domů. Po dvou popršených a blátnivých dnech docela bodla horká koupel. Britové mají jeden krásný název pro lidi na festivalech - MUD PEOPLE, tedy Bahenní lidé. Už vím proč.

ÁBÝČKO SLAVIL

DJ AB aka Ábýčko měl 30. května ** narozeniny. A jedním způsobem, kterým je mohl oslavit, je párty. Na Ábýčkovu narozeninovou párty přišlo skoro tisíc lidí a jako hosté hráli TASHA KILLER-PUSSIES z Londýna a ACIDIZER z Hamburgu. Tasha hrála jak se patří drsně, a dobře. To samé Acidizer. Ostatek odehrál AB, tedy pokud mohl. Šampaňské teklo proudem, AB dostal obrovský dort ve tvaru gramofonu. Ten dort vážil 18 kilogramů, cukrářka ho vyráběla dva dny a byla na něm skutečná deska. AB moc na sladké není, proto ho věnoval lidem, jen se po něm zaprášilo. Byly to notně vydažené narozky, za rok se těšíme znovu!

AFTER U2 PARTY

14. srpna budou v Praze hrát největší hvězdy 80. let, irští U2. Zatímco na jejich předchozím turné dav před koncertem rozhýbával Paul Oakenfold, letos tuto úlohu bude obstarávat HOWIE B. Spolupracovník Bjork a mnoha dalších hvězd ale do Prahy nepřijede jen obšťastňovat samotné U2, na monstrokonzertním Strahově to asi zas tak skvělé nebude, ale bude ještě jedna šance, jak si HOWIE B vychutnat. V ten samý večer, tedy 14. srpna bude HOWIE B hrát na AFTER U2 PARTY na pražské Cibulce. Jeho zcela zásadně odlišné vnímání rytmu a muziky bude jistě jedním z nejzajímavějších okamžiků tohoto roku.

Pro Gerarda a Eamona z Glasgowského klubu Sub není nic nemožné. Kdesi sehnali starý vlak z roku 1940 a nápad udělat v něm klub se jim zdál natolik skvělý, že tuhle šílenost nakonec provedli. Funguje to asi takhle: V deset večer se asi 200 lidí naskládá do vlaku, kde mají mimo jiné možnost jíst v arabské restauraci nebo si nechat udělat masáž.

Vlak se rozjede, v tom největším vagóně je pak DJský pult a taneční parket. Vlak jede a lidé tancují, jak jednoduché. A taky šílené. "Je to něco jiného, do normálního klubu můžeš jít kdykoliv, ale do klubu na kolejích jen jednou za čas. Lidé se v klubech nudí a tak hledí nejrůznější způsoby, jak trochu jinak ztrávit víkend," komentuje svůj nápad Gerard aka DJ Panic.

konec tančících PRODIGY

Orbital se poslední dobou dostali do pozice velkých hvězd. S tím je pochopitelně spojená i TV kultura, o které ovšem mají Orbital svoje vlastní představy, zcela odlišné od realizačních štábů všech TV. Dokud jejich singly pouze okupovaly hitparády, nebylo co řešit, ale ve chvíli, kdy jejich singl THE SAINT se jako titulní melodie stejnojmenného filmu stal naprostým trhákem, bylo potřeba je začít vysílat. Orbital tedy všem pro MTV poskytli klip k The Saint, ovšem podle svých představ. Video, které je silně avantgardní a futuristické je totiž podle redaktora MTV ve vysílání nepoužitelné. Z původního videa, které se odehrává v devíti oddělených částech obrazovky, nakonec mnoho nezbylo. Celé to bylo předěláno v duchu filmu Saint, nová verze zachycuje Phila a Paula Hartnolla na letišti, kde se pokoušeli robotickými pohyby přelstít security. Další zkušenost Orbital s TV je ovšem pozitivnější, pro Channel Four natočili soundtrack pro drama, nazvané Hull Prison. Děj se odehrává ve věznici pro mladistvé.

Jak už předchozí singly Firestarter a Breathe naznačovaly, PRODIGY se definitivně rozhodli přerušit svoje pooslední vazby na mateřskou taneční scénu, díky které se stali slavnými. Nové, 30. června vydané a dlouho očekávané album FAT OF THE LAND s konečnou platností potvrdilo, že orientace na tvrdou rockovou muziku nebyla náhodná. V rozhovoru, který nedávno poskytl v LA, se Liam Howlett vyjádřil ve smyslu, že pokud něco nasnáší, tak je to právě houseová a taneční muzika, vadí mu Djové, v technu nevidí prý žádnou budoucnost. A taky objevil Sex Pistols, kteří jsou momentálně jeho hrdiny. A nové album tomu všemu nasvědčuje. Od úvodní Smack My Bitch Up až po závěrečnou Fuel My Fire se totiž jedná o punk metalové album. Sorry, kluci je vás škoda. Měli jsme vás rádi....

ORBITAL vzali útokem MTV

TRIP 2 HOUSE vychází měsíčně jako bulletin DJ AB a L-Klubu, použité fotografie :archiv, Tomáš Martínek, Aleš Bleha a Standa Špelda. možno objednat na předplatné : Aleš Bleha, Radio Life, tř.Míru 2670 Pardubice, 530 02, tel 0602 435 811. V prodeji je TRIP 2 HOUSE : RADOŠT FX SHOP, Bělehradská ul, Praha, DISCO DUCK SHOP, Zámecké schody, Praha, BONTONALAND, tř. Míru Pardubice, Maximum Underground, Jilská ul, Praha, MUSIC LAND, Vodičkova ul, Praha. V případě zájmu distribuovat TRIP 2 HOUSE volejte : 0602/ 435 811. Redakce : Aleš Bleha, Tomáš Žilvar, Iva Levinská a Standa Špelda. Náměty, připomínky a dotazy vítáme, proto pište, faxujte, volejte.

Vzrušuje nás, když vás slyšíme!

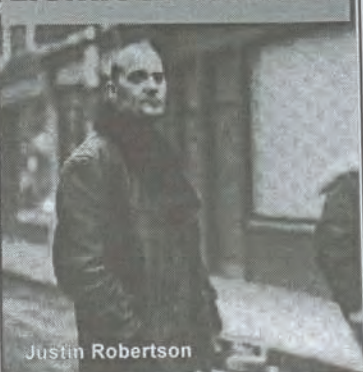
DJ CULTURE exhibice

Vůbec první exhibice DJ ské kultury se konala v Manchesteru v G-MEX Center. Zájemci mohli seznámit se vším, co se s taneční kulturou pojí. Od tvorby magazínů až po mixování na párty, scratching a vše, co k tomu patří. Zájem byl obrovský, od rána do večera byl klub obsazen davem zájemců o exhibici. Součástí byla i konference na téma organizace a existence klubů, parties, DJů, tvorby muziky a dalších zajímavých věcí. Zájemci se mohli dočkat i mnoha praktických rad, jak na to. Jední z těch, kteří jim radili, byl mistr světa v mixingu, CUTMASTER SWIFT.

Přední britská skupina, LIONROCK, havarovala cestou z Manchesteru do Brightonu, kam jeli hrát na Essential Music festival. Nad rámem do jejich vozu totiž za jízdy najel automobil party přioptilých výrostků. Naštěstí se niz vážného nestalo. Na doporučení lékařů raději koncert zrušili. Vyšetření nakonec prokázalo, že k žádným vážnějším zraněním nedošlo. "Nebylo to tak zlé, jen to námi šeredně otřásl. Je to směla, protože ten auták, co do nás narazil, jel na Essential taky. Doufám, že lidi budou opatrnější, až se budou vracet domů." nechal se slyšet šéf Lionrock, Justin Robertson. Doufám, že se zdárně vyléčí, protože na konec srpna se předběžně plánuje jeho DJský set v Praze. Sledujte plakáty ... a koukejte na auta...

LIONROCK havaroval

Justin Robertson

novinky u UNDERWORLD

VERLOSTUNG: Ein Tag mit den Ska-Matadoren
The Bostons zu gewinnen

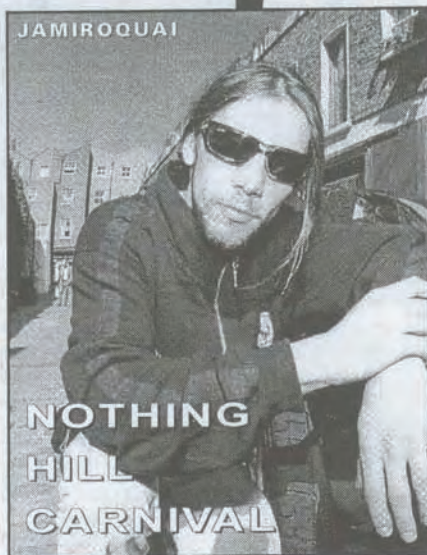
Už od jara prosakovaly zprávy, že Darren, Karl a Rick jsou ve studiu, kde připravují nové album. Podle nejnovějších informací je album zhruba hotové, na podzim začnou dokončovací práce. K vydání by mělo být připraveno zkráje roku 98. Zvěsti o skladbě, kterou by měl s Underworld zpívat Mike Stipe z REM, se nakonec ukázaly jako pravdivé. Nakonec ale skladbu Stipe zpívat nebude, protože Underworld usoudili, že je natolik dobrá, že je škoda nechat ji nazpívat od Stipea. Prý to hradě a lépe zvládnou sami. První nový track, od vydání Second Toughest In The Infants, už je ale na světě. MOANER, song ze soundtracku k filmu Batman a Robin, vyšel 20.7. a už je v prodejní síti. Remix udělal sám Darren Emerson, který teď jezdí turné klubu THE END, s MR C a Dave Angelem. Přelom srpna a září budou trávit v USA, kde odehrají deset večerů. Pak se vrátí do Evropy, kde v říjnu turné ukončí. Kde jinde, než v THE ENDu. Na polovinu října je předběžně naplánována cesta Darrena Emersona do Čech, kde by měl odehrát několik setů.

Návrat promotérů FANTASIA

PAUL OAKENFOLD

JAMIROQUAI

NOTHING
HILL
CARNIVAL

25. srpna se v londýnském Nothing Hill Gate uskuteční další ročník oblíbeného festivalu NOTHING

HILL CARNIVAL. Mezi letošní hlavní hvězdy budou patřit především JAMIROQUAI, kteří se, mimo jiné, chystají na nahrávání nového alba. Jejich vystoupení shlédne kolem 15 000 lidí. Druhý den bude hlavní hvězdou britská formace SPEARHEAD. Velké očekávání vzbuzuje plánované vystoupení WYCLEFA JEANA a jeho Refugee Camp, který poprvé přijede do Evropy. Wyclef Jean dokonce svolil, že předělá hymnus festivalu, stařícký hit Guantanamera, do nové, rapové verze. Ta by letos měla být oficiálně vyhlášena novou hymnou festivalu. Kromě zmíněných kapel se pochopitelně představí více jak 40 DJů z UK a USA.

EREKTUS SUNRISING HOUSE FESTIVAL

Po velmi vydařeném loňském ročníku se ve dnech 28. a 29. srpna bude v pardubickém L-Klubu konat EREKTUS SUNRISING HOUSE FESTIVAL 97. Ve čtvrtek se představí to nejlepší z domácích luhů a hájů. Speciálně pro SunFest odehrají svůj první live set CAY, tedy projekt DJ Aiffela. Live budou hrát i PLASTIC PURITY, BULLERBYNE a BALISTIX, jako DJ's své sety odehrají LADIDA, LOUTKA a AB. Hostem prvního dne bude DUNCAN FORBES ze Spooky. Hlavní hvězdou pátečního večera bude Stéphane Dri, známý pod jménem SCAN X, který zde odehraje živý koncert. DJ'ská sestava se bude skládat z DARRENA PRICE, oficiálního DJe Underworld, LUKE SLATERA, britské technolegendy a RICHARDA NORRISE, šéfa kapely Grid, jejíž hit Swamp Thing dodnes patří mezi největší hity house vůbec. Z domácích DJů budou hrát OO BIDLO FX a KRISTIAN. Z festivalu bude pořízen záznam, který odvysílá TV Prima a pořad Paskvil přímo na místě natočí reportáž. Vstupenky od 320,- Kč na oba dva dny je možno objednat na dobírku nebo rezervovat na tel. číslo: 0602 435 811. Předprodej najdete v prodejně BONTONLAND na tř. Míru v Pardubicích.

LUKE SLATER

BRIGHTON 97

Jak to tak vypadá, současný svět zachvátila opět festivalová manie. A není divu, tolik muziky a zábavy v běžných klubech nikdy nenajdete, alespoň tedy ne za takovou cenu. Ve stejný den jako Tribal Gathering se, na druhou stranu od Londýna, konal další megafestival. ESSENTIAL MUSIC BRIGHTON 97.

Třídenní klání bylo stylově rozděleno, první den rock, druhý house a techno, třetí vše, co se nedá nikam zařadit. A hlavně ten prostřední den, sobota 24.5., stál za to. Jako hlavní hvězdy tu byli FSOL, Chemical Brothers, Apollo440 či Laurent Garnier, Carl Cox a Darren Price. V šesti stanech se to pak vše odehrávalo. A že to bylo velkolepé.

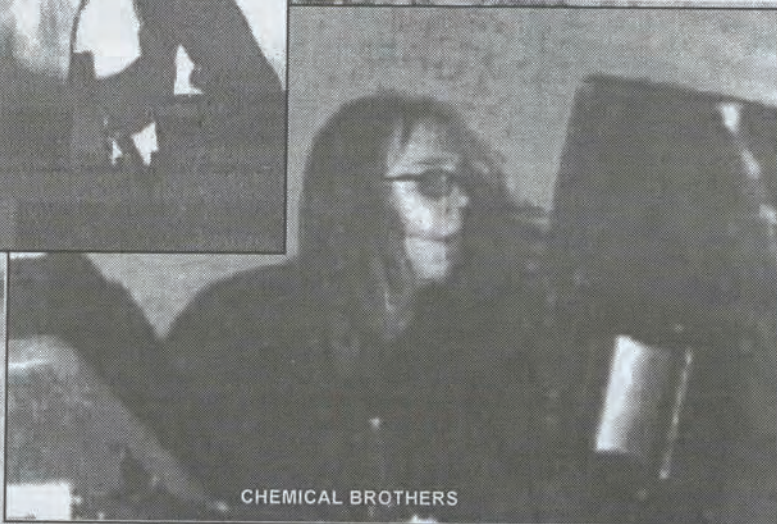
Ve stanu s názvem MIXMAG ARENA byli nejlepší 808 STATE, kteří zde dali vzpomenout svým slavným chvílím. Svůj stan tu měla i prestižní agentura ULTIMATE, která zastupuje většinu THE BEST v UK. A tak v tomhle stanu rozbouřil dav Carl Cox, hard techno pokračovalo s Darrenem Price. Dvakrát se představil Luke Slater, jednou jako DJ, podruhé jako Planetary Assault System live. Výborní byli funky houseoví Dirty Beatniks. V Brightonu bylo taky hodně jungle a podobné muziky, za zmínku stojí koncert Bentley Rhythm Ace, výborný DJing Grooveridera nebo Propellerheads, kteří dali lidem docela zabrat, co se týče drsnosti svého vystoupení.

Každý festival má své THE BEST. Na Essential Music 97 těch nejlepších pět měli na svědomí The Orb, Laurent Garnier, Apollo440, Future Sound Of London a absolutním zážitkem byli Chemical Brothers. Ve stanu ULTIMATE se LAURENT GARNIER předvedl ve své plné kráse, jeho set patřil, atmosférou i mixingem, k tomu absolutnímu. Kdo viděl APOLLO440 v Praze, tak asi pochopí, o čem bylo jejich hraní před davem 20 000 lidí na hlavním pódiu. Muselo to být obrovské. FUTURE SOUND OF LONDON svojí muzikou uchvátili celý Brighton, přestože seděli doma ve studiu. Koncert FSOL byl totiž přenášen ISDN telefonní linkou, přes uštěpačné poznámky některých jejich kolegů, to prý byl výborný a skvěle zvládnutý experiment, který doposud neměl obdoby.

Je-li něco, co se dá říct na adresu CHEMICAL BROTHERS, a nikdo to ještě neřekl, dejte mi vědět. Jejich koncert to byl BOOOM! Odehráli všechny své hity, mnohdy v notně změněných aranžích. Dav nejvíc šlel, když spustili Setting Sun. Jen Noel tam chyběl. To a ještě mnohem víc, to byl ESSENTIAL MUSIC FESTIVAL 97. Zase za rok!!!

GROOVERIDER

CHEMICAL BROTHERS

Primal Scream

30. června přichází rok do své druhé poloviny, školou povinným obvykle začínají prázdniny a letos si tento den vybrali dvě stěžejní kapely taneční muziky k vydání svých nových alb. Jedni se upsali moci peněz a slávy a pomalu se nechávají drtit koly showbussinesu a ti druzí udělali opět krok vpřed. Prodigy vyslali na pulty album „Fat of the Land“, Primal Scream vydali

VANISHING POINT

„Myslím, že je to nádherná deska. Můžeš na to tančit, můžeš při tom souložit. Můžeš na to zastřelit policajtku. Je to buřičská deska. Pátá dimenze. Je to šestá dimenze. Je to futuristické. Je to zvuk dneška. Je to totální úlet.“ tak to vidí Bobby.

První zmínky o Primal Scream jsou z poloviny 80. let, kdy se na scéně objevila zcela zásadní rocková kapela JESUS AND THE MARY CHAIN. V ní na bici hrál mládas, který ale měl taky svoji kapelu, do níž záhy zdrhnul, kvůli neshodám v Jesus And The Mary Chain. A tak už v době hvězdné éry Jesus And The Mary Chain (jejich deska Psychocandy je jednou z nejlepších desek 80. let) mladík Bobby Gillespie tvrdě pracoval, aby dokázal že na to má taky. Než ale jeho nohy prvně okusily acidový tanec stihl vydat dvě rocková alba, od vydání toho prvního už uběhlo 11 let. Acidhouseová vlna zasáhla koncem 80. let Británii a změnila úplně vše. Na scénu se draly kapely, jako Happy Mondays, Soup Dragons, Farm, Inspiral Carpets, Stone Roses ... A PRIMAL SCREAM. Všichni tančili, ale jen Primals to celé dovedli dotáhnout do konce. Rok pracovali na albu, které celé to acidové třeštění přetavili do jedné z nejdůležitějších desek historie, desky, pro mnohé to právě díky tomuhle albu vše začalo.

Přelomové album Primal Scream „Screamadelica“ vyletělo v roce 1992 vzhůru do mnoha hitparád a zasáhlo velké množství rockových dětek, které tehdy pomalu začaly nacházet útočiště v taneční kultuře. Jedinečnost chvíle a neopakovatelná atmosféra v duších lidí na přelomu osmdesátých a devadesátých let pomohla téhle partičce vytvořit dílo, které se dnes hodnotí přídatkem kultovní a na singly „Loaded“, „Come Together“ a „Higher Than The Sun“ se ani po šesti letech nezapomíná. Volně houpavé melodie,

doplňované výtečnými remixy se staly ústředními hymnami nastupující generace. Screamadelica ale zase nebyla tak úplně a pouze dílem Primals, největší kus práce, invence a nejvíc toho, co je odlišovalo, dodal studiový remixer, producent, DJ a objevitel talentů (třeba Underworld nebo X-Press2), ANDY WEATHERALL. Bez jeho produkce a mixu by ani tohle album nebylo tím, čím se stalo, jednu chvíli dokonce byl něco, jako předručený člen Primal Scream. Bohužel se brzy pohádali a v nehezkém rozešli. Možná i proto další cesty Primals směřovaly čím dál víc do normálu. Primals byli milovaní, až rozmazlovaní, po jednom velkém a jednom malém E.P. se museli rozhodnout, jak a kam dál.

Překonat takto úspěšné album je vždy velmi těžké a tak se rozhodli udělat něco, co od nich nikdo nečekal. Album „Give Out But Don't Give Up“ bylo úplně jiné. Bobby Gillespie by pravděpodobně řekl, že to byla taneční deska, nahraná v Memphisu a Tennessee, kde se hédonismus Rolling Stones setkal s funky George Clintona. Ne že by ta deska postrádala tanečnost, to ne. Jen to tančení bylo spíš hraním si na Rolling Stones. Album sice bylo prodejním trhákem, ale rozpaky a zklamání jejich nejvěrnějších byly značné.

I když Give Out But Don't Give Up obsahuje několik výborných hitů (Rocks, Jailbird...), výborně zremixovaných (Jailbird remixovali tehdy neznámí Dust Brothers, kteří o rok později změnili jméno na cosi chemického...), jejich slávu a pověst dokázaly zachránit až koncerty. Roztančený dav si to prostě vynutil k tanci, turné bylo veleúspěšné. Hrál tehdy i v Praze, kde o ně sice moc zájem nebyl (asi 800 lidí), ale koncert to byl z nepomenutelných. Dodatečně díky Davide Berdychu! Pak se v létě 95 zjevili na malém festivalu v Gmunde na česko-rakouských hranicích, a slehla se po nich zem.

Po dlouhém dvouletém čekání, kdy se střídavě objevovaly zvěsti a fámy o zatčení a odsouzení Bobbyho a členů Primals kvůli drogám, potom zaručené zvěsti o jejich definitivním konci... A v roce 96 se na soundtracku k filmu *Trainspotting* objevil jeden jejich track, pomalý a snivý, prý nový a znovu v produkci Andy Weatheralla. Jasný signál, že se zase něco děje.

Letošní nové album „*Vanishing Point*“ bylo nahráno v domácím studiu kapely v severním Londýně a poté namícháno Brendanem Lynchem (producent desky Paula Wellera „*Wild Wood*“). Pomocnou ruku a drobné rady poskytli i ten, který udělal *Screamadelicu* - Andy Weatherall. Sami Primal Scream říkají, že měli spoustu času, kdy poslouchali cizí věci. Public Image Limited, hip hop, Can, Burning Spear, Peter Tosh, dub, experimentální skladatele, jako jsou Bartok a John Cage. Trickyho dílo hodnotí slovy „Pre-millennium Tension je úžasný“ Aktuální singl „*Kowalski*“ je inspirován road movie ze sedmdesátých let (1971). „Je to skvělejší film“ říká Gillespie. „Je to o chlapíkovi, kterej se jmenuje Kowalski a je to bývalý závodní jezdec. Má za úkol dojet za dva dny z Denveru do San Franciska. A za tu dobu zažívá amfetaminové opojení“ No a jaká vlastně nová deska je? My si myslíme že výborná. Samozřejmě posouzení necháváme na vás a aby jste se měli o co opřít, nabízíme vám zhodnocení píseň po písni od samotného, dnes třiatřicetiletého šéfa kapely, Bobba Gillespieho.

„Tohle je hodně emocionální a povznášející deska, ale taky docela smutná.“

Primal Scream

Burning Wheel

„*Burning Wheel*“ je totální psychedelický dub, totální LSD-25, totální acidová deska. Milujeme věci od Syda Barretta a Electric Prunes. Celý je to založený na souznění - vrstvy samplů, divný zvuky, live elektrická kytara a klávesy. Píseň o tom, jaké to je, mít hlavu v ohni.

Get Duffy

Je to nádherná směs. Innes položil rohy do kopáku a ty mu zajistily lehkost. Jako zasněný, povadlý zvuk. Jsou to mrtví Beach Boys a taky Marvin Gayeův „*Trouble Man*“. A nakonec to přechází v povadlý dub, jako věci od Lee Perryho. A pak ten motiv z filmového soundtracku. Neřeknu ti ale, jak jsme dosáhli toho zvuku. Je to tajemství.

Kowalski

Je to smetiště, že jo? Má to ten giganticky kovový, smetištní sound. „Citím se jako Kowalski ve *Vanishing Point*“ to je to, co jsem zpíval. „Duše v ledu“ Je to paranoidní, ale je si to toho vědomo.

Star

Tohle je hodně emocionální a povznášející deska, ale také docela smutná. Je to ten druh šťastně smutné duality. „*Higher Than The Sun*“ byla podobná. Je to pro revolucionáře. „Každý bratr je hvězda, všechny sestry jsou hvězdy“... jako dělníci z loděnic v Liverpoolu. Pro mě jsou všichni hvězdy. Lidi, kteří v těchto profesích pracují třicet let a majitelé loděnic se nezdárají poslat na ně mizery, kteří pracují za nižší mzdy, jen proto, že odmítli postavit se zástupu demonstrijících. Proto je ta píseň plná zlosti.

If They Move, Kill'em

Je to vzrušující, tvrdý, násilnický. Je to strašidelný. Zní to jako smrtící martánské paprsky z létajících talířů. Když se hnou, zab je. Je tam víc společného se Samem Peckinaphem. Opravdu. Pomalý pohyb, násilí, hodně střelení, totální průnik do centra lebky.

Out Of The Void

Nejtemnější text, jaký jsem kdy napsal? Když to zpívám jsem plný prachu...nevím...je to vše v textu. Dnes se cítím líp, ale může se to stát opět.

Stuka

Stuka je německý letadlo z druhý světový války. Jedno takový máme v plastový podobě nad mixážním pultem. Chtěli jsme, aby deska zněla, jako když pilot shazuje bomby. Bomby dělají tenhle ječivý zvuk, vnášející mezi lidi strach z Lucifera. Zvonek od dveří? Neřeknu ti, kde se tam vzal.

Medication

Bylo to napsáno a nahráno za pouhou hodinu. Stooges? Jo, je to vlastně „*Raw Power*“. Slova jsou okamžikem z Londýna. Lidi, šlapající po sobě, střilející, šňupající a kouřící vše, co mohou. Kéž by krev byla hustší než voda, protože pit špinavou vodu, zabíjí.

Motorhead

Je to jen šilenství z rychlosti (nebo ze speedu; pozn. překlad). Vzdali jsme tím hold našemu Obengrupenführerovi Lemmymu.

Trainspotting

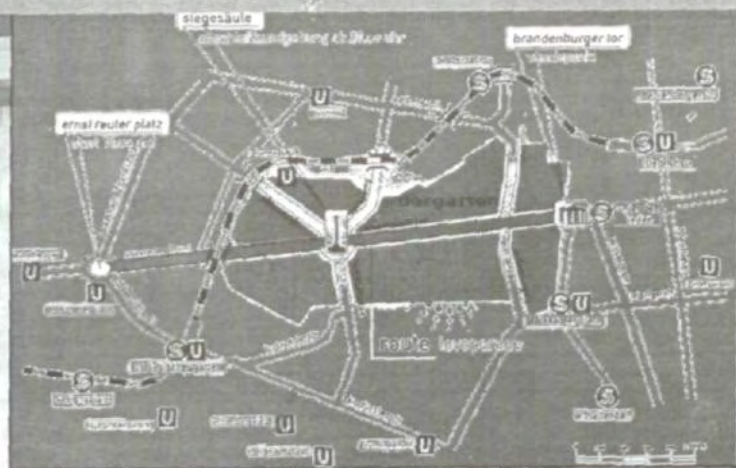
Hodně místa. Velmi temné, ale je tam prostor. Opět skvělá spolupráce s Andy Weatherallem. Poprvé za poslední tři roky jsem se řekl: „Wow, na tuhle kapelu jsem zase hrdý“

Long Life

Tahle píseň byla zahrána pouze jednou. Je to opravdu pomalý, opravdu sexy. Je to spásné. Temně křehké a spásné.

LET THE SUNSHINE IN YOUR HEART

let the sunshine
in your heart

Přestože letošní léto je opravdu poněkud a většinou ani jako léto nevypadá, opět tu máme červenec, což mimo jiné znamená, že se budou konat letní parties pod širým nebem. První, kterou jsem letos absolvoval se konala ve Svojšicích pod názvem Summer 97. Party to nebyla špatná, ale počasí bylo typické, letošní, letní - prostě lilo jako z konve. Další party, o které chci psát já, se konala v Berlíně a to již po osmé. Poté, co jsem tuto party navštívil loni, jsem si ji ani letos nenechal ujít, s Abýčkem jsme našli tolik odvahy, abychom do Berlína vypravili autobus. Jak se už tak v Pardubicích stalo smutnou tradicí, byl největším problémem sehnat dostatek lidí. Nakonec nás odjíždělo dvacet osm. Sraz jsme naplánovali na 2.30 v sobotu ráno od zimního stadionu. Vyrazili jsme ve tři hodiny směr Praha, kde jsme ještě přibrali tři lidi na akci Lucky Strike Underground. Potom jsme již mířili přímo na Berlín. Před hranicemi jsme dokonce míjeli ještě jeden autobus z Čech, který také mířil na party do Berlína, ale později jsme ho již nepotkali.

Cesta po dálnici byla celkem nudná, ale to jen do té doby, než nás začali předjíždět auta s nápisy, která troubila a jejichž osazenstvo mávalo, podobně, jako část našich společenstevníků. Když jsme později zastavili na benzince na půlhodinovou pauzu pro řidiče, zjistili jsme, že parkoviště je skoro plné aut, která očividně míří na LOVE PARADE. Pro upřesnění nutno dodat, že z některých aut se ozývala hudba dost komerční, ale z jiných to opravdu stálo za to. Nějakých 200 kilometrů od Berlína, to nebyla vůbec špatná předzvěst toho, co nás čeká. Před začátkem zájezdu jsem se tak trochu bál, jak to bude s počasím, ale po příjezdu do Berlína nás čekalo dost velké teplo, až jsme toho chvílemi litovali. Zaparkovali jsme v centru Berlína, a viděli jsme, že se v Berlíně opravdu chystá nějaká akce. Město bylo plné 'postaviček', které nás nenechaly na pochybách, že místo i čas je správný. Vydali jsme se na začátek celé trasy, tedy na Ernst-Reuter Platz, kde je každoroční začátek trasy LOVE PARADE.

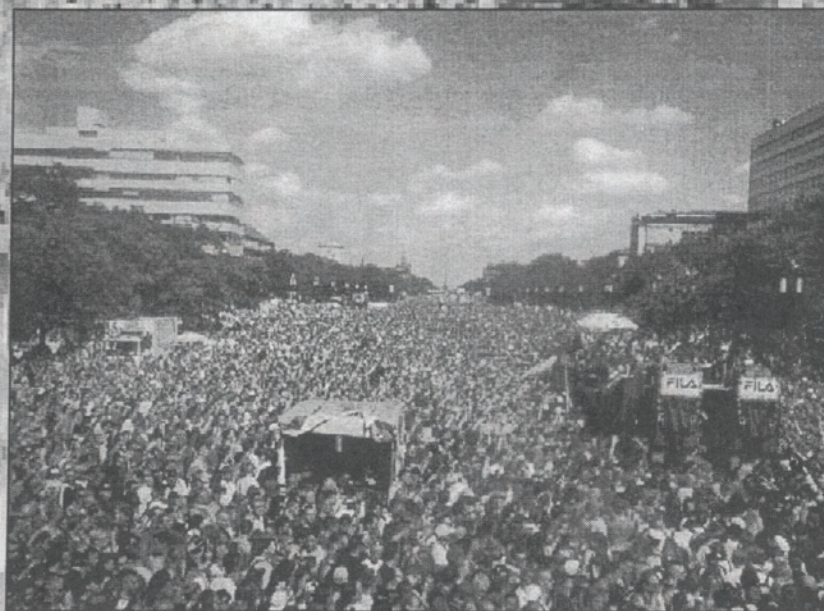
LOVE
PARADE

Westbam (stojící), Hardsequencer (s brýlemi) plus Afrika Bambaata (tlust'och...)

LOVE PARADE

LET THE SUNSHINE IN YOUR HEART

Nez jsme na začátku dosli, prosli jsme vlastně celou trasu, protože jsme procházeli Brandenburskou bránou přes celou Strasse der 17. Juli. V tom horku to byla slušná procházka, a navíc jsme nebyli první, koho to napadlo, byla tam již spousta lidí, chvílemi ani nešlo projít. Na náměstí jsme se dostali ještě před druhou hodinou, kdy měla LOVE PARADE začít, proto jsme trpělivě čekali. Jak se dá u takové akce předpokládat, nezačala přesně ve dvě, takže jsme čekali a čekali, až se konečně dočkali - o půl čtvrté. Projeli první tři kamiony. Nálada se nám zvedla, únava z úmorného vedra a z tlačence ustoupila, začali jsme tancovat, pařit. Bohužel však projeli jen tři kamiony, dalších dvacet minut jsme museli čekat na další. Celou dobu se všichni snažili nějak zabavit, pískali, tancovali, vířskali, ale hlavně se nenudili. Někteří se nudili, ale jinak - byli tam nazi. Je třeba říci, že se bylo celou dobu na co dívat. Nemyslím tím jenom, že by to byla přehlídka největších krás, ale spíše všech možných úchyláků a úletáků. Takové věci, že se líbali tu chlapec s dívkou, tu dvě dívky, a tam zase dva chlapci, jsme prostě neřešili, protože šlo pouze o první chvíli, než jsme si na to zvykli. Spousta lidí tam byla převlečena v různých hábitech, hadrech, či maskách. Bylo tam taky spousta transvestitů hlásky typu "ta ženská je dost chlupatá" apod. ale postupně ustaly. Po pauze projelo opět několik kamionů, namátkou - klubu Tunnel, Heaven, Speed (Budapešť), Radia Fritz, a další. Nás nejvíce zaujal kamion LOVE NATION, na kterém poskakoval Westbam, seděl Hardsequencer a rapoval Afrika Islam. O půl šesté jsme se rozhodli, že budeme pronásledovat jeden kamion až Brandenburské bráně, a dojdeme doplnit zásoby do autobusu. Po půl hodině, když jsme ušli tak 500 metrů z několikakilometrové trasy, jsme se rozhodli dále pokračovat parkem Tiergarten, protože to šlo přece jen rychleji. Parkem jsme předběhli všechny kamiony, kterých jsme viděli celkem jedenáct. Od autobusu jsme se podruhé vydali na trasu LOVE PARADE, ale přišli jsme asi o půl desáté k soše Siegessaule, která je zhruba uprostřed trasy, a zde byly čtyři kamiony, postavené okolo pomníku. Od sochy hrál na pódiu Westbam až do konce, tedy do 23 hodin. Poté jsme se rozhodli jít se podívat k Tresoru. Cesta ale vedla parkem, a tak se stalo, že jsme odkudsi z parku uslyšeli hudbu, a šli jsme za ní. Byla to taková menší party v parku na louce, sjedním stroboskopem, slušným zvukem a dobrou hudbou. I když jsem nezjistil jména DJ-ů ani skupiny, kteří tam naživo hráli z počítače, bylo to hodně dobré. Zhruba po hodině jsme se rozhodli opravdu odejít k Tresoru. Skutečně jenom k Tresoru, protože, nikdo z nás se opravdu necítil na to, vybalit 40 DM za vstupné, i když obsazení bylo vskutku hvězdné. Došli jsme k Tresoru, kde se ale letos nekonala taková party jako minulý rok, proto jsme se opět vrátili do parku. Tam jsme ovšem zjistili, že se hudba zřejmě po pár hodinách opakuje a odešli jsme, tentokrát k E-werku. DJ před klubem hrál celkem tvrdě, ale jinak nezajímavě, ale bylo tam dost lidí. Po chvíli nastoupil jiný DJ - DJ P. Přes značnou únavu nás všechny dokázal rozhybat a opravdu nás donutil začít znovu tančovat. Hrál dobrou hudbu (některé známé věci) a velmi slušně mixoval, ani se nám nechtělo odcházet na autobus. Odjezd proběhl bez potíží, všichni využili zpáteční cestu k odpočinku. Na letošní LOVE PARADE bylo asi 1 000 000 aktivních účastníků, ale přesnější číslo se opravdu v takovém počtu jen těžko určuje. Opět to byla skvělá přehlídka hudby a zábavy - té především. Za celou dobu jsme neviděli jakýkoli konflikt, ani jeho náznak, přestože Němci nebyli střízlívi. Jako jedinou negativní věc vidím to, že se zřejmě prodá dost drog, a park je plný lidí, kteří vám nabízejí vše, od pilulí, po "kosmické koláčky". Němci jsou však právem hrdi na to, že při LOVE PARADE ještě nikdo nezemřel. LOVE PARADE lze také přeložit jako přehlídka lásky, a myslím, že je to překlad nejvýstižnější. Za rok zase v Berlíně!

Pro T2H Standa Špelda

LUCKY PEOPLE CENTER

náme za sebou první skutečně velkou OPEN AIR PARTY. V pátek 11. čer-
 e se totiž do pražských Letňan na letiště umístila centrum šťastných lidí.
 CY PEOPLE CENTER. Těch šťastných mohlo být i víc, ale na první pokus není
 D lidí zas tak málo. Hrál se ve třech stanech, které sice neměly rozměry
 na Tribal Gatheringu, ale nejmenší taky nebyly, ty hlavní měly prostor tak
 1.000 lidí každý. Na téhle párty bylo všechno, co OPEN AIR party dělá Open
 edy spousty stánků, rozdívných atrakcí, kolotočů, bungee jumpingu a
 ch nehuďebních věcí. Pak tam taky nad rámem všude kolem leží prázdné
 y a kelímky, sem tam i pár lidí, kteří ten večer neunesli pozemskou tíhu. Ale
 takovýchhle akcí patří, bez toho by to jaksi nebylo ono. Jedinou nevýhodu
 pen Air Party mají snobové, protože si jich za A/ nikdo v tom davu nevšimne
 tma, takže nikdo nevidí jejich nový triko C/ k ránu je zima a navíc rosa,
 přijdou o nové botky... Snobové tedy na takovéhle párty chodí vysloveně
 li, a když už tedy přijdou, celou noc a následující týden žrblají, co všechno
 na té párty za nic. Potom dojdou ke zjištění, že to bylo celé na nic a už
 jdou. Proto se takovéhle párty dělají pro lidi, kteří mají rádi muziku.
 lost, teď vážně. Konečně někdo dostal odvahu něco takového zorganizovat,
 lo na čase. Open Air Party mají jednu obrovskou výhodu, je možno postavit
 nů, ve kterých může hrát hodně různých muzik naráz. Taky je tu možnost
 zt skutečné megastars, protože venkovní párty mají zároveň i větší kapacitu.
 tože to je i velká událost a pohoda, vždycky přijde mnohem víc lidí, než je v
 zvykem. LUCKY PEOPLE CENTER byla první, možná i proto tam zas tak
 mo nebylo, ale na budoucí tradici je zaděláno. A když přijde LIGHTHOUSE,
 to letos zpunktovali, pozvou i víc velkých hvězd, nebudou se bát nějakého
 Live Actu, tak pak už to určitě bude skutečně masivní akce.
 ní obsazení kromě kosmonautů Agentu, Kristiana, Skipworkera a Petra
 la v hlavních stanech, pojmenovaných LUCKY HOUSE a TECHNO WIGWAM,
 edlo JAY CHAPPELLA a TOMISLAVA za JDJ, hodně zajímavý housík zahráli
 DJové - KENNETH ROSSETTI a CYBOYD. Na hlavní hvězdu ale stejně
 li, oficiální DJ Underworld, jeden z těch, kteří dneska hýbou muzikou, DAR-
 PRICE, prostě ten večer byl tou hlavní star. Ani technicky, ani atmosférou,
 j navodil, ani nijak jinak na něj ten večer nikdo neměl. A že všichni hráli na
 nou. Vůbec se nedivím, proč právě ON je tím OFFICIAL UNDERWORLD
 . Tvrdý, ale nikoliv výplachový, pečlivě gradovaný podle momentální nála-
 chnický i nápadem 100%. takový byl jeho set. Prostě a zkrátka svou pověst
 díl do posledního puntíku. Ale aby to snad nevypadalo jen jako Darrenova
 třeba JDJ byli taky moc chutní, Jay Chappell odehrál příjemný set na
 zí house a technu, trochu volnější a docela spacy, Tomislav to napumpoval
 i obvyklými nájezdy a stoupáky. Italové Kenneth Rossetti a Cyboyd hráli
 ý šťastný house, veskrze příjemný, uvolněný a misty i dost zabíhající do
 esivního house. Rozhovor s hlavní hvězdou Lucky People Center a taky
 ISING HOUSE FESTIVALU 28. a 29. srpna v Pardubicích, DJem DARREN-
 RICEM najdete hned vedle článku o něm, jako dokreslení jeho DJské kar-
 rostě to byla vydařená párty, jen houš a žádné kapky. A za rok nashle.

lidí ve stavu naprosté blaženosti

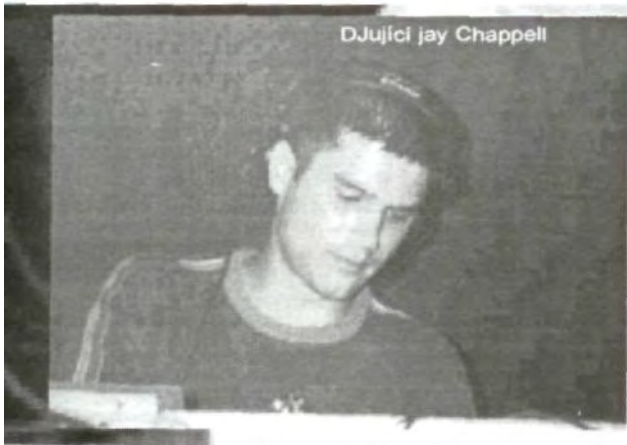
Jay Chappell a Darren Price

Tomislav Stojanovic

DJující Jay Chappell

Pokud se v současnosti o někom mluví jako o novém DJské superstar, tak je to bezpochyby právě DARREN PRICE. Od roku 95 ke svému jménu připojuje magickou nálepkou OFFICIAL UNDERWORLD DJ, zvláště na jejich posledním světovém turné exceloval a dokázal, že roztančí desetitisícové davy návštěvníků koncertů Underworld je pro něj hračka. Vydal dvě alba, nad tím posledním jásají nejen fajnšmekři, ale především davy jeho nadšených fanoušků. Jako DJ si pečlivě vybírá, kde bude hrát, možná proto jeho jméno najdete pouze na plakátech prestižních klubů a těch největších parties. A jako DJ taky dnes patří mezi světovou elitu. Kdo z vás v pátek 11.7. dorazil na Lucky People Party na letišti v Letňanech, ví o čem mluvím. Jeho set doslova nahnal lidi do TECHNO WIGWAMU, takové vychytávky, jaké Darren předváděl, to se jen tak neslyší. Vedle Carla Coxe, Darrena Emersona, Laurenta Garniera, Jeffa Millise, Colina Favera, Luke Slatera, Dave Clarka, Westbama je DARREN PRICE součástí toho nejlepšího, co současné techno nabízí. A to je mu teprve 26 let.

Kluk z londýnské čtvrti West byl zřejmě předurčen ke hvězdné kariéře. Byl jedním z těch, kteří se od počátku svého mládí natolik odlišovali od svých vrstevníků, jeho osudem byla od počátku taneční elektronická hudba, bylo mu souzeno stát se její historickou součástí. V časných 80. letech zcela propadl boomu elektro muziky a nové vlny, absorboval okolní svět breakbeatů, dřevního rapu a to nejlepší z desek svojí mámy. Ve chvíli, kdy matku přemluvil, aby si v garáži mohl začít dělat studio, bylo rozhodnuto. Experimentoval se zvuky a beatsy na svém předpotopním aparátu. *"Byl to jeden z těch starých disco systémů,"* vzpomíná Darren *"hrálo to přišerně, moje matka tam neustále chodila a nutila nás to ztláčit."* A pak už to šlo samo, lidi začali dělat graffiti, místní úřady podporovaly breakdance party, z téhle party vznikla hodná budoucích hvězd. Dostat se z ulice ke slávě jde jen přes fotbal nebo přes muziku. Darren vstoupil mezi nové hrdiny, on, Mantronix a Sugarhill Mob tehdy nasadili lafku hodně vysoko. To se ale stále ještě psala 80. léta, první krůčky do světa hitparád vedly před disko. Moc diskotékových hitů ale neudělal. Zasáhla ho mocná vlna ACIDU. Jeho kariéra disko hvězdičky se sice slibně rozvíjela, stoupala k vrcholu, ale konec 80. let trávil Darren víc než ve studiu, divokými víkendy, na ještě divočejších acid parties. Každý týden na party ho postupně sblížoval víc a víc s novým světem, kterému Darren zakrátko zcela propadl. Chodil do klubů tak často, že v jednom z nich zakrátko dostal nabídku pracovat jako asistent. Ten klub se jmenoval SHOOM. Energie, kterou tehdejší doba přímo rozdávala, Darren nasával, co mohl. Díky práci v klubu se trochu zklidnil, dostal se do serióznější polohy, začal víc přemýšlet, dostal chuť zase něco začít dělat v muzice. Disco bylo mrtvé, repetitivní acidové beatsy útočily ze všech stran, muzika nabývala díky Technicsům 1210 MKII nových rozměrů, obrovské množství nových podnětů a možností, exploze nové acidové muziky, to byly hlavní impulsy zrodu DARRENA PRICE, DJe.

DARREN PRICE

Postavit se za gramofony tehdy nebylo těžké, mnohem těžší bylo se prosadit. Darrenovy sety byly od počátku takto zajímavé a odlišné, že o publicitu nikdy neměl nouzi. Začátkem 90. let přijal práci v malém, tehdy právě začínajícím, labelu JUNIOR BOYS OWN. Pro Darrena to bylo zásadní rozhodnutí, ba přímo znovuzrození. Pracovat s lidmi, jako Andy Weatherall (tehdy byl světovou jedničkou, produkoval mimo jiné třeba jednu ze stěžejních desek househistory, Screamedelicu pro Primal Scream), Rocky a Diesel (že by jste neznali X-Press 2 ?), plus s pány Farley a Hellerem (dnes dvorní remixéři Jacksoňe...) nutně vedlo k absolutnímu vrcholu. Začal si budovat svou nejen DJskou, ale i producentskou a muzikantskou reputaci, občas vydal nějaký ten vinyl, sem tam něco zremixoval. Když na sklonku 92 roku přišel jakýsi mladík, doprovázen nějakými dvěma staršími pány, do firmy Junior Boys Own, prý na doporučení Andy Weatheralla, cosi viselo ve vzduchu. Ti tři jim na firmě pustili pár demonahrávek, zakrátko podepsali smlouvu. Ten mladík se jmenoval stejně, jen příjmení měl EMERSON. Ti zbylí tři s ním dohromady tvořili budoucí mega hvězdy, proroky nové generace, UNDERWORLD. Mezi oběma Darreny zakrátko vzniklo přátelství, ostatně tak trochu se znali už z dřívějšíka. Když v roce 95 vyrazili Underworld na své první světové turné, jel Darren Price s nimi, jeho úkolem bylo rozpumpovat lidi před koncertem a po koncertě. Dařilo se na výbornou, Darrenova pověst šla závratně vzhůru. Protože Junior Boys Own se začali specializovat spíše na volnější a hitovější desky, odešel k labelu NovaMute, jednomu z těch nejvlivnějších a zcela nezávislých. Prvním trackem, kterým se u NovaMute přihlásil, byl ATTIC, na sklonku 95 roku. Spolupracovníkem ve studiu se mu stal Craig Walsh, studio najdete přímo pod letovou drahou londýnského letiště Heathrow. V dubnu 96 následoval další singl, E.P. BLUEPRINTS. Tři tracky, Blueprints, Set Up System a Modes, obsažené na tomhle E.P. se ve výročních anketách dostaly mezi elitní TOP 10. Vypadalo to, že Darren dosáhl svého vrcholu. Chyba lávky. Na podporu v březnu vydané desky SECOND TOUGHEST IN THE INFANTS se totiž Underworld vydali na masivní světové turné, které trvalo od března do září a objelo skutečně celý svět. Darren Price tam pochopitelně nemohl chybět, tentokrát už i při samotném koncertu, kdy dohrával v pauzách mezi skladbami, občas i do některých skladeb. A samozřejmě trávil s Underworld hodně času ve studiu, při přípravě alba, což se na jeho výsledné podobě projevilo ostřejším technozvukem třeba Born Slippy nebo Pearls Girl, skladba Rowla, první limitovaný singl z alba je prý dokonce jeho nápadem. Tohle turné ho vyšívalo na absolutní špičce DJské elity, kde ho najdete dodnes, jeho hvězda stále stoupá. Jeho vlastní tvorba a remixy dlouho zůstávali spíše v pozadí, teprve druhá edice loňského megahitu No.1, titulní melodie kultovního filmu TRAINSPOTTING, Born Slippy od Underworld, která nově vyšla právě v jeho vynikajících a nabušených remixech, ho dokonale zviditelnila i pro nejširší veřejnost.

Jeho remix najdete i na limited edition následujícího singlu Underworld, Pearls Girl. Práce pro Underworld Darrenovi zabraly téměř všechny čas až do konce roku 96. Proto sešlo z původně na listopad plánovaného alba. Na půl roku Darren Price opustil náš svět a uzavřel se ve svém vlastním. S Craigem Walschem osm měsíců pracovali na novém albu. První zmínkou o znovuzrození Darrena Price, jako DJe a především jako muzikanta a producenta, se v polovině května 97 stal singl LOSE NO TIME. Titulní track je jasný hit, nenápadně zpočátku připomínající Pearls Girl, ovšem v mnohem důkladnější verzi, v mnohem ostřejší podobě. Lehká jungle vlnka si zpočátku jen něžně, později však už nekompromisně pohrává s plným beatem. IT'S MOVIN' je bublinkový útok na smysly, místy připomínající nejlepší momenty Underground Resistance. Aby ani techno kluby nezůstaly ošizeny, další dva tracky FRICTION a AUTO X jsou tvrdé a dupavé klubovky.

V polovině června se na pultech obchodů objevilo zcela nenápadné obale, ale nedostupné muzikou, album UNDER THE FLIGHTPATH. A koncem června se Darren Price konečně zjevil i v Čechách, na Lucky People Center Party v Praze, kde jsem s ním udělal prima pohovor. A taky vás možná bude zajímat, že 29.srpna se objeví na EREKTUS SUNRISING HOUSE FESTIVALU v L-Klubu v Pardubicích. Doufám, že se tam objevíte taky....

Laurent Garnier nebo Carl Cox se na adresu tohoto alba nechali slyšet, že je jedním z nejlepších alb posledních pěti let. A kdo si Under The Flightpath pořádně vyslechl, nutně jim dá za pravdu. Zvukové vrstvy, pohlcující jedna druhou, vesmírná zvolání, odlet do meziplanetárních prostor, absolutní využití technologií, výborné nápady a aranžé... To album musíte slyšet, aby jste pochopili, o čem mluvím. Kdyby se měla vytýčit přímá linka mezi Detroitem a Londýnem, tak na jedné straně by byl Juan Atkins nebo Derrick May, na druhé straně Darren Price. Album Under The Flightpath ale není v žádném případě striktně taneční záležitostí, spíš naopak. Rytmus u většiny skladeb spíš tušíte, než aby byl určující, zvukové kouzelnictví mistra Price nabírá obrátky s každou další skladbou. Těžko soudit, je-li vrcholem hned úvodní vzdušná a propracovaná AIRSPACE, singlovky LOSE NO TIME nebo BLUEPRINTS, space úlet THINGS CHANGE, zvukové vymákané COUNTERPOINT, old school disco PHIZZ nebo závěčný odlet do hodně vzdáleného kosmu OVER AND OUT. Čím víc tohle album posloucháte, tím hlouběji se jeho jednotlivé střípky zanývají a tím bohatší vytvářejí mozaiku. Techno má u kouzelníka DARREN PRICE se právě nachází v nejkvělejší formě, vedle Dave Clarka je teprve druhým Britem, tvořícím techno, o kterém se mluví v superlativech. A ještě se o něm mluvit bude.

A tady je rozhovor s Darrenem, který jsem pořídil při jeho první návštěvě v Praze, na Lucky People Center Party.

ALES: Ahoj Darrene, jsi poprvé v České Republice, co jsi od toho očekával, a jak se ti tu líbilo?

Darren: Už jsem o Praze slyšel, takže jsem věděl, že to bude dobrý, ale nečekal jsem, že to bude tak velké, tak velká party. Je to opravdu dobrý.

ALES: Slyšel jsem tvé album *Under the flight path*, a myslím si, že patří k těm nejlepším, jak dlouho jsi na něm pracoval?

Darren: Album jsem natočil v průběhu jednoho roku. Natočil jsem ale více skladeb, asi 20, a z nich jsem potom vybral ty, které jsou na desce. Ty ostatní vyšly nebo vyjdou na labelu Darrena Emmersona - Underwater.

ALES: Mohl by jsi porovnat tvoje DJ-ování s DJ-ováním Darrena Emmersona?

Darren: Ano, hráli jsme nesčetněkrát spolu, i s Underworld. Darren hraje trochu více "houzy", já hraju trochu víc tvrdě, trochu víc techno. Ale opravdu se mi líbí, jak hraje a mixuje.

ALES: Pamatuješ si první setkání s Darrenem?

Darren: Ano, to bylo asi v roce 1990, v klubu, kde tehdy hrál.

ALES: V roce 95-96 jsi se stal oficiálním DJ-em Underworld. Co pro tebe Underworld znamená?

Darren: Mám s nimi opravdu dobré pracovní vztahy, skvěle se s nimi spolupracuje, není mnoho takových lidí, kteří by chtěli dělat to, co já. A s nimi to fakt jde výborně. Teď, když to tak vezmu jako DJ, tak je to opravdu skvělé, protože až od nich vezmu jakoukoli desku - Born slippy, Skyscraper - můžu si opravdu vybrat. Lidi po tom šli. Myslím že jsou opravdu z těch nejlepších.

ALES: Víš co dělají UNDERWORLD teď?

Darren: Teď nahrávají album, nové věci, které se mi líbí.

ALES: Kdy by to mohlo vyjít?

Darren: Myslím tak v lednu až březnu.

ALES: Návštěva k tvému albu. Poslední věci na tvé desce, jsou dost spacy, výlety do vesmíru, co sis myslíš, když jsi je nahrával?

Darren: Když jsem nahrával "Over and now", tak jsem nechtěl, aby to bylo takové bum bum bum, chtěl jsem, aby se u toho dalo sedět a poslouchat to. Mám taky dost času experimentovat, protože mám své studio. Protože když máš pronajaté studio, máš dva dny, a musíš pořádkem jet, ale když máš svoje, můžeš zkoušet, a tamto, je to větší pohoda.

ALES: Jaká je nejoblíbenější skladba z tohoto alba?

Darren: To se mění. "long hole 747", nebo "fizz", který je trochu víc "houzy".

ALES: Co je pro tebe důležitější. Být DJ, nebo tvůrce hudby?

Darren: Mám rád oboje, je to to samé. DJ-ing i dělání desek mám opravdu rád stejně, nerad bych vyzdvihoval jedno nad druhým. Je to docela zajímavé, když v pondělí, úterý a ve středu nahráváš, a v pátek, nebo v sobotu, pak hraješ věci, které jsi před pár dny udělal.

ALES: Proč jsi nevydal album na Junior Boys Own, ale u Nova Mute?

Darren: Protože na Nova Mute jsem mohl vydat o něco tvrdší věci. Hodně singlů bylo vydáno před albem.

ALES: Můžeš něco říci o Luke Slaterovi, hraješ s ním často, budeš s ním hrát i 29.srpna na festivalu v Pardubicích? Tady ho bohužel zná jen docela málo lidí.

Darren: Jo, je to příjemnej člověk. Je opravdu dobrý DJ, málokdy uslyšíš tak skvělé sety, jaký má on. Hraje po světě s dobrými DJ-i, většinou s těmi nejlepšími, protože on mezi ně patří. Je vážně dobrý.

ALES: Vzkázal bys něco lidem, který půjdou v srpnu na EREKTUS SUNRISING HOUSE FESTIVAL?

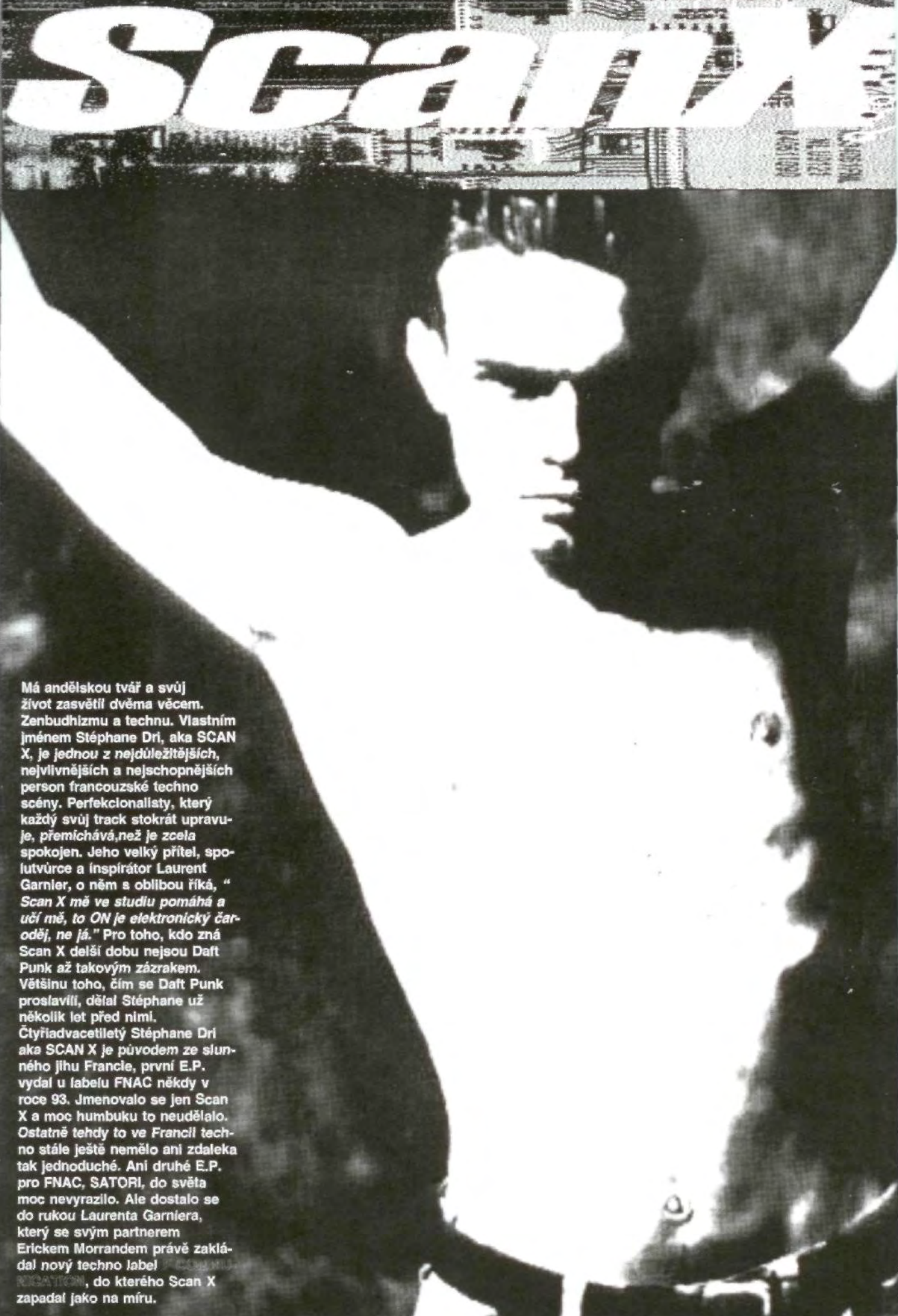
Darren: Prostě přijďte, bude určitě stát za ty peníze. Uvidíme se tam.

DARREN PRICE

Under the flight path

SCAN X

Má andělskou tvář a svůj život zasvětil dvěma věcem. Zenbuddhismu a technu. Vlastním jménem Stéphane Dri, aka SCAN X, je jednou z nejdůležitějších, nejvlivnějších a nejschopnějších person francouzské techno scény. Perfekcionista, který každý svůj track stokrát upravuje, přemíchává, než je zcela spokojen. Jeho velký přítel, spoluvtvůrce a inspirátor Laurent Garnier, o něm s oblibou říká, "*Scan X mě ve studiu pomáhá a učí mě, to ON je elektronický čaroděj, ne já.*" Pro toho, kdo zná Scan X delší dobu nejsou Daft Punk až takovým zázrakem. Většinu toho, čím se Daft Punk proslavili, dělal Stéphane už několik let před nimi. Čtyřicetiletý Stéphane Dri aka SCAN X je původem ze sluného Jihu Francie, první E.P. vydal u labelu FNAC někdy v roce 93. Jmenovalo se jen Scan X a moc hřebu to neudělalo. Ostatně tehdy to ve Francii techno stále ještě nemělo ani zdaleka tak jednoduché. Ani druhé E.P. pro FNAC, SATORI, do světa moc nevyrazilo. Ale dostalo se do rukou Laurenta Garniera, který se svým partnerem Erickem Morrandem právě zakládal nový techno label **NEGATION**, do kterého Scan X zapadal jako na míru.

vyšel Scan X do světa svůj první úspěšný singl, RANDOM ACCESS, pochopitelně na F-Comm. Rok ztrávil ve studiu při domíchávání prvního alba pro Laurenta Garniera, SHOT IN THE DARK, vydaného v roce 95. Stihnul ještě zremixovat velký tehdejší hit Aurora Borealis - The Milky Way. A taky zvládl vydat dvě vlastní desky, zcela zásadní pro jeho další vývoj. INTRINSIC MIND E.P. s jednou z jeho nejlepších skladeb ETERNAL DEEP a další E.P. BLEU, ostře metalickou techno vizi budoucnosti, repetitivní ostré hardtechno. Zvláště díky Bleu se jeho jméno dostalo i do našich končin, Scan X si totiž zahrál na **MAYDAY**, zájem o jeho koncerty začal výrazně stoupat. Na jeho live acts se mohly těšit ty nejlepší kluby Evropy, Tresor, E-Werk, Dorian Gray, Omen a spousta dalších.

V průběhu roku 96 užíval čas na první album, po 4 letech studiových prací na něj konečně bylo tolik materiálu, že si z něj dokázal vybrat i perfekcionista Stéphane. Podpořeno velmi tvrdou techno singlovkou EARTHQUAKE vyšlo konečně i vytoužené album. Na pultech se pod názvem CHROMA objevilo na sklonku roku 96. Hudebně je velmi blízko právě Laurentu Garnierovi, který se podílel na některých skladbách. Hned na úvod jedna z nejzajímavějších skladeb DUST překvapí roztodivností zvuků a cca rok před Daft Punk i jejich tak pověstným stahováním středových korekcí. Silně ovlivněn Kraftwerk je track GREY LIGHTS, elektronická skladba, bez tanečního beatu, se spoustou analogových sampleů. Scan X se rád vyžívá ve tvorbě speciálních zvuků a efektů, což je hodně slyšet v SECRETS. Pomalá a uvolněná skladba místy zabíhá až do ambientních vod. Pokud máte rádi progresivní a objevné desky, VOODOO vás určitě dostane, protože to celé je jeden velký experiment; výlet do neprobádaných elektronických končin. Singlová EARTHQUAKE je hodně ostrá, takové mayday, dalo by se říct.

Vrcholný track alba WOOD se nese v uvolněnějším tempu, přesto každým coulem vyzařuje techno. Ovšem hodně tu zbylo i ze starého diska a funky. Depresivní mezihra BLACKMOON je jakoby z nějakého tajemného filmu s tragickým koncem, TURMOIL při té tajemnosti ještě zůstane. Následuje BLEU neboli BLUE. Trochu to může připomenout Apollo440, ale po chvíli to je přesně definovaný styl SCAN X. Přerývaný beat, ostré metalické sampley, to vše celý track žene silnou energií vpřed. Hraní se zvukem pokračuje i v pomalém REQUIEM, konec alba Chrome je ale zasvěcen ostrému technu. REC DOGS mají silný a výrazný beat, takový ten tvrdý kopák ala Clarke a ten dupe jako o život. Zatím poslední singl WASTELAND celé album uzavírá. Postupně se zrychlující, hodně zvukové techno, skvěle vygradovaný závěr. Takové je album CHROMA.

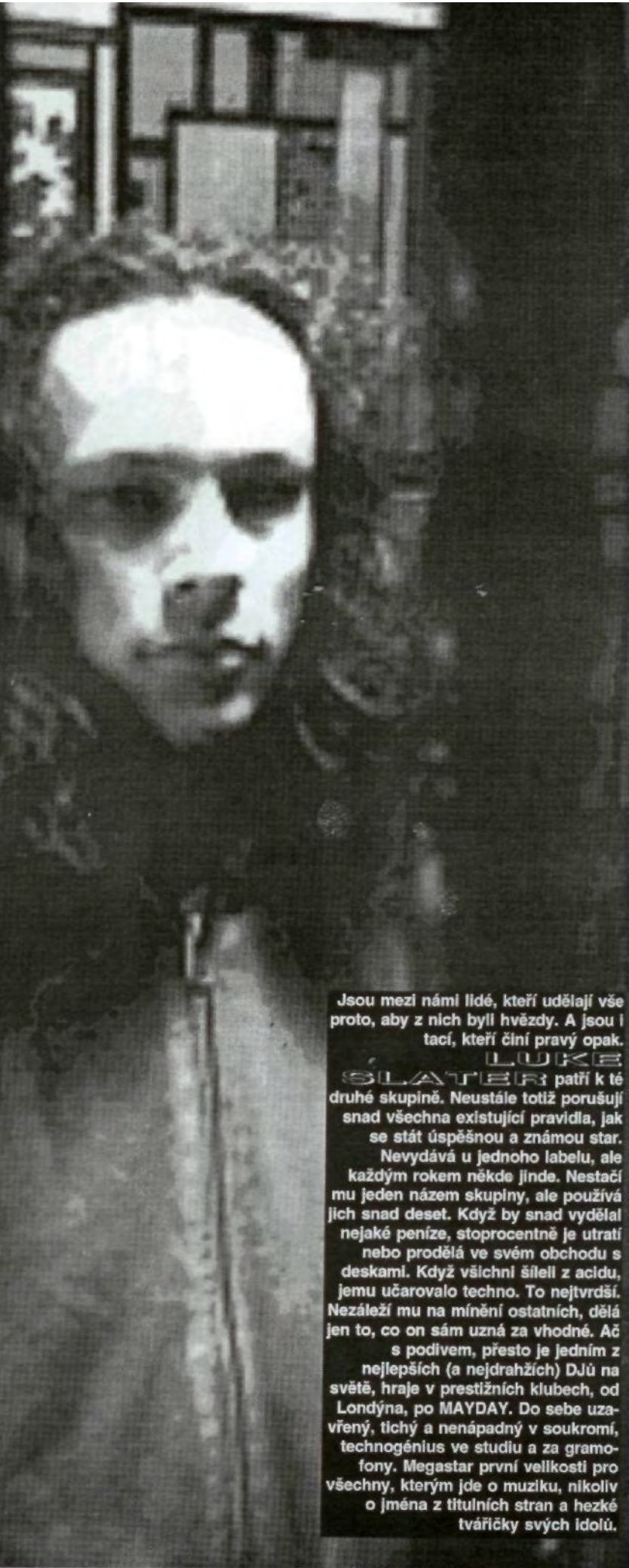
Zvláštní kapitolou jsou koncerty SCAN X. Nedělá je tak moc často, na každý se velmi pečlivě připravuje. Každý je trochu jiný, lepší, propracovanější. Je to hlasité, ostré technofunk, je to temná strana techna, místy přecházející do industriálních či metalických podob. Kdo viděl jeho vystoupení v Praze 3.6.97, s Laurentem Garnierem, jen potvrdí, že dostával všechny na parketě do naprostého varu. Za rok 94 a 96 získal podle čtenářů největšího francouzského techno magazínu CODA ocenění za nejlepší živý techno koncert roku, dokonce loni odsunul na druhé místo i samotné Daft Punk! Na rozdíl od jeho alb a E.P. to je přímočaré techno, bez zvláštních prostojů a pauz. Prostě to jede od první, do poslední minuty. Díky němu, Laurentovi Garnierovi a Daft Punk se současná francouzská scéna ocitla na vrcholu zájmu. A je co objevovat. Samotný Stéphane Dri aka Scan X má právě teď plné ruce práce. Na začátku srpna dokončují s Laurentem Garnierem hudbu k celovečernímu filmu, další E.P., tentokrát už z připravovaného alba, vyjde pod názvem **LOST** na konci srpna. Pak taky dodal jeden track na kompilaci, doprovázející novou hru SONY Playstation, která už vyšla v Japonsku a na konci prázdnin vyjde i u nás. Jmenuje se GHOST IN THE SHELL, je to pokračování slavné hry MANGA. Společně se **SCAN X** na kompilaci budou zastoupeni Joey Beltram, The Advent, Derrick May, Dave Angel. A taky stihne odehrát několik koncertů a festivalů po Evropě a v září v USA.

Jedním z těch festivalů, kde bude SCAN X k vidění a slyšení bude SUNRISING HOUSE FESTIVAL II. v pátek 29. srpna v pardubickém L-Klubu. Po tom, co předvedl v červnu v pražské Radosti FX se je kam chystat.

t
e
c
h
n
o
m
a
s
t
e
r

TECHNOMASTER

Jsou mezi námi lidé, kteří udělají vše proto, aby z nich byli hvězdy. A jsou i tací, kteří činí pravý opak.

LUKE SLATER patří k té druhé skupině. Neustále totiž porušují snad všechna existující pravidla, jak se stát úspěšnou a známou star. Nevydává u jednoho labelu, ale každým rokem někde jinde. Nestačí mu jeden název skupiny, ale používá jich snad deset. Když by snad vydělal nějaké peníze, stoprocentně je utratí nebo prodělá ve svém obchodu s deskami. Když všichni šileli z acidu, jemu učarovalo techno. To nejtvrdší. Nezáleží mu na mínění ostatních, dělá jen to, co on sám uzná za vhodné. Ač s podivem, přesto je jedním z nejlepších (a nejdrahších) DJů na světě, hraje v prestižních klubech, od Londýna, po MAYDAY. Do sebe uzavřený, tichý a nenápadný v soukromí, technogénius ve studiu a za gramofony. Megastar první velikosti pro všechny, kterým jde o muziku, nikoliv o jména z titulních stran a hezké tvářičky svých idolů.

Upíně na počátku to byl jen zcela běžný výrostek z malého městečka Crawley v Anglii. S plynoucím časem mu učarovaly elektrické zvuky a nástroje, třeba Kraftwerk, Cabaret Voltaire a podobní. V polovině 80. let se rozhodl stát DJem, pořídil si dva gramce, mixák a začal hrát. Už tehdy hrál tvrdě věci, ale teprve když v roce Léta lásky 88 objevil house, acid a techno, ujasnil si, kam půjdou jeho další kroky. *“Měl jsem dvě desky”* vzpomíná Luke *“A Wild Pitch, jejich první vinyl, a taky jednu z desek od labelu Trax, No Way Back od Adonis. To bylo všechno techno, který jsem tehdy znal. Pak jsem zjistil, že v Londýně jich mají víc, každý týden jsem tam jezdil a skupoval veškeré importy z Detroitu a sháněl všechny novinky v shopech. Prostě mě to sebralo, úplně jsem se do techna zbláznil.”* V 89 byl společně s Carlem Coxem residentem v legendárním klubu v Brightonu, který nesl jméno TROLL a byl jedním z prvních techno klubů v Británii. LUKE SLATER, společně s Carlem Coxem, záhy začal zářit na anglickém techno nebi. Pak si otevřel svůj první obchod s deskami, MY PRICE RECORDS v Croydonu. To mu ale nestačilo, v 89 roce otevřel obchod v Brightonu, který zásadním způsobem ovlivnil britské techno, nakupoval tam Carl Cox, Dave Clarke, Darren Emerson, Mr C, po jistou dobu byl dokonce jediným techno shopem v celé Anglii. Ten obchod nesl název JELLY JAM a stal se během své několikaleté existence mekkou všech technofans v celé Británii, dokonce žádný ze světových DJů neopoměl při své cestě do Británie alespoň jednou zajít do tohotole shopu. Dnes už obchod sice téměř tři roky nefunguje, ale legenda zůstala.

V 92 roce byl Luke Slater předním britským techno DJem, nelákaly ho ale jen gramofony. Studio a producentví byly možná ještě větším lákadlem. Se svým partnerem, producentem a zvukovým inženýrem v jedné osobě, Alanem Sagem, začal produkovat svoje svérázné deep techno. Poprvé se představil pod svým vlastním jménem, dvě alba LUKE SLATER X-FRONT VOL.1 a VOL.2 přinesla divoké hardcoreové techno toho nehrubšího stříhu. Tracky, jako Splitting Atoms, nebo Sea Serpent, patří mezi nejtvrdší vůbec. Potom následoval projekt MORGANISTIC, debutový vinylem byl singl In The Shadow na labelu Irdial. Pod jménem MORGANISTIC vydal několik alb, z nichž dodnes patří mezi nazonenutelné FLUIDS AMNIOTIC z roku 94. Hodně skladeb z té doby jsme schopni ocenit až dnes, po několika letech. Obrovský klubový úspěch odstartoval dlouhou sérii útočných a drsně svérázných, atmosférických, progresivních a novátorských desek. Vydával je pod různými jmény (Clementine, Translucent...)

na nejrůznějších labelech (Djax, Jelly Jam...), které mnohdy zakládal jen za účelem vydání jediného singlu. Jak stoupala jeho DJská sláva, z jeho desek se stávaly slavné klubové hity. První hitparádový průlom následoval v 94 roce, kdy pod svým vlastním jménem vydal E.P. MAIDEN VOYAGE na labelu Loaded. E.P. proslavil hlavně Jeff Mills, pro kterého se stala hymnou. Pět tracků E.P. Maiden Voyage představilo Luke Slatera i v trochu jiné podobě, než byl do té doby znám. I Like It, Stomp, Degrees Of Thinking, ani I Want You Too totiž nebyly pro něj tak typicky detroitské hardtechno, ale měly dost blízko garage house nebo chicagskému house. Tehdy se o něm začalo psát jako o nastupující hvězdě No.1. Hotely, letadla, cesty a každý večer jiné kluby, jiní lidé. To ovšem nebylo to, co by Luke chtěl. Na rok přerušil všechna DJská vystoupení (mimochodem, nedávno to samé udělal i Jeff Mills, Laurent Garnier a chystá se k tomu i Carl Cox), stáhl se do ústraní studia. V 94 roce vystřelil svou největší bombu, projekt THE 7TH PLAIN, vydal dvě alba, které dnes patří mezi klasiku a zase se odmlčel. První album projektu The 7th Plain, THE 4 CORNERED ROOM, sílu experimentátorského talentu nastínilo. Dvojka MY YELLOW WISE RUG představuje vrchol tehdejšího experimentování se zvuky, vedle Aphex Twin, Orb, Orbital či FSOL, tak Luke Slater posílil těmito alby i experimentální scénu. A to tak, že vydatně.

Po zcela psychedelickém šílenství, které přinesly jeho další dva projekty se znovu vrátil mezi DJe. Odmítl možnost stát se dalším Carlem Coxem, postavil se na stranu lidí, jako jsou Ken Ishii, Laurent Garnier, Kenny Larkin nebo Steve Bicknell. Tedy nikoliv pro slávu a hvězdný status, ale především pro svůj vnitřní pocit a pohodu, pro muziku, které věří. Spolupracoval s kulturními technolabely DJAX a PeaceFrog. Nejdůležitějším počinem Luke Slatera je remixování, třeba pro JOEY BELTRAMA, jehož singl FORKLIFT v remixu od Luke Slatera je brán jako jedna z TOP 10 techno desek historie, loni na podzim tenhle vinyl převálcoval snad všechny kluby světa, v Čechách to hráli všichni, včetně Darrena Emersona, Laurenta Garniera nebo Mr C. Celkem udělal několik desítek remixů, mezi ty nezapomenutelné patří jeho remixové práce pro Kenny Larkina - LOOP 2 anebo Kena Ishiiho - EXTRA. Luke pravidelně hraje na německých technoslavnostech MAYDAY, kde se objevil celkem 6x jako DJ, plus dvakrát naživo. Dalším, a zatím posledním, projektem je PLANETARY ASSAULT SYSTEM, díky kterému nedávno podepsal smlouvu na album s předním techno labelem NOVA-

MUTE. Zatím posledním vlastním počinem je E.P. pod hlavičkou Planetary Assault System s názvem THE ELECTRIC FUNK MACHINE, techno sci-fi konce 20. století. *“Přemýšlel jsem, jaké by to bylo nechat se vystřelít do kosmu, vylézt na plášť satelitu a sledovat to všechno kolem. Uvnitř toho satelitu by byl obrovský přístroj, dokola hrající funk, jeho zvuk by se přenášel do celého vesmíru a k dalším planetám. Bylo by to něco, jako kosmický jukebox.”*

Jako DJ, muzikant a producent je LUKE SLATER jedním z nejvlivnějších současných techno tvůrců. Jeho role a význam pro současnou elektronickou scénu v Evropě, Anglii a USA je zcela zásadní. V každém record bagu každého špičkového DJe najdete alespoň několik jeho tracků, Laurent Garnier, Mr C a Dave Clarke si jeho skladbu vybrali na svůj X-Mix. Jako DJ dnes opět patří mezi absolutní světovou extratřidu, vybudoval si výbornou pověst, která ho provází na každém kroku. Letos v květnu byl jednou z hlavních hvězd ESSENTIAL MUSIC FESTIVALU v Brightonu, kde hrál jako DJ a navíc odehrál zcela vyjimečný koncert PLANETARY ASSAULT SYSTEM.

Jméno LUKE SLATER v Čechách znají spíš DJové a techno fanatici, než běžní klubbeři. Možná proto, že netvoří hity, možná proto, že není vidět v barevných časopisech, možná proto, že tu ještě nikdy nehrál. Brzy se ale tohle bílé místo na české techno scéně zaplní. Kulturní DJ LUKE SLATER se poprvé představí na svém jediném vystoupení v Čechách, 29. srpna na EREKTUS SUNRISING HOUSE FESTIVALU v pardubickém L-KLUBu!!! A pro fajnšmekry bude hlavní hvězdou, kterou by si jen málokdo měl nechat ujít. Pro mne osobně je jeho účast na EREKTUS SUNRISING HOUSE FESTIVALU jedním z největších úspěchů celé mojí několikaleté činnosti.

Ačkoli v našich zračných končinách moc house na různých ušláno nikdy neměl, THE GRID tu patřili mezi jeho první hvězdy, kterým se v Čechách podařilo prosadit. Nebo snad někdo nezná SWAMP THING či TEXAS COWBOY? Kdysi koncem sedmdesátých let to vlastně všechno začalo. Marc Almond a Dave Ball se dali dohromady pod jménem SOFT CELL. Dvě megahitová alba, několik singlů a celosvětový úspěch. Potom konec, každý se vybral svou vlastní cestou. Ale Soft Cell s odstupem času patřili mezi nejlepší představitele New Wave, zvláště album NON STOP EROTIC CABARET je jedním z nejdůležitějších alb 20. století. Od elektronických hrátek Nové vlny je už jen krok k techno hrátkám 90. let, ovšem každou cestu musí nejprve někdo prošlapat. Zatímco popovější polovina Soft Cell, Marc Almond, se vydal na sólovou dráhu plnou vzestupů a pádů, DAVE BALL se rozhodl pro studiové producentství se svými přáteli. Od rozpadu v roce 83 se nejprve neohrabaně prokousával nezájmem okolí, ale už v roce 85 se společně s Petrem Genesis Orridgem vrhli do oné zvláštní muziky, která přišla právě v té době z USA. Tehdy to ještě byly nepoužitelné experimenty. To je jedna polovina budoucích THE GRID.

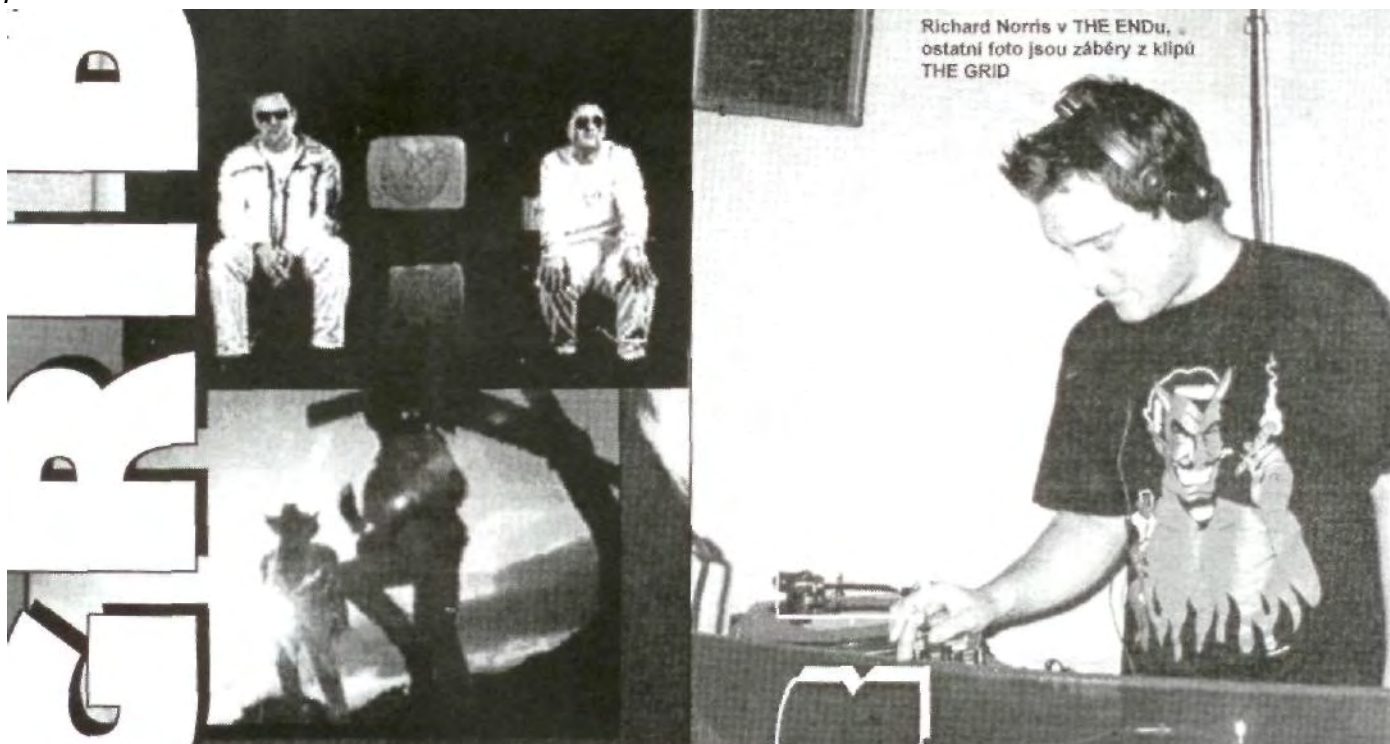
Ten druhý v té samé době psal recenze do New Musical Expressu, byl jedním z organizátorů nastupující Acidové revoluce a taky vydával svoje psychedelické desky na labelu útlého Bam Carusa. Psát do novin ho záhy přestalo bavit, tak začal hledat někoho, s kým by to dal dohromady. Jmenoval se RICHARD NORRIS. A tak v jednom z obchodů potkal Dave Balla, dali feč a za týden stvořili jednu z neúspěšnějších skupin house history, THE GRID. Psal se rok 88, acidové šílenství nabralo svého vrcholu, vše se točilo jen kolem acidu. A tak je jasné, že i první vinyl The Grid byl acidový. Pod názvem JACK THE TAB vyšel v roce 88. Začali přímo chrlit desky. FLOATATION byl nejen velký hit, ale především právě tuhle desku Alex Patterson zpomalil, když nevědomky vytvářel nový směr, později nazývaný ambient. V původní rychlosti to byl TOP 25 hit, stejně, jako ten následující, A BEAT CALLED LOVE, který patří mezi hymny Summer Of Love. Dalším prvenstvím Grid bylo i první úspěšné album, vycházející z acidové scény. ELECTRIC HEAD z roku 89 je dodnes inspirativní album, plné progresivních nápadů. A taky to byl jejich první zápis do TOP 10, mimo to i první odchod z jejich vydavatelství.

Po odchodu od East West Records si nějaký čas dali na remixování skladeb svých známých. Stihli toho dost, díky výbornému zvuku a úspěchu prvního alba jim svoje hity světili k remixování i takoví jako Happy Mondays, Pet Shop Boys, Marc Almond, Erasure nebo Boy George aka Jesus Loves You, jehož Bown Down Mister dokonce v remixu The Grid obletělo celý svět, vyhrálo hitparádu a zasáhlo i tehdy čerstvě svobodné Československo. Další album vydali léta páně 91 u Virgin records, lepší než o albu The Grid je dobře mluvit o něm jako o albu ALL STARS OF ACID. The Grid si totiž na album 456 pozvali megahvězdné hosty, Roberta Frippa, Zodiac Mindwarp, Sun ra, Yello. První singl remixoval Todd Terry (Figure Of Eight), druhý BOOM Justin Robertson. Vzhledem k tomu, že na druhém albu výrazně přitvrdili, ani jeden z nich nevstoupil na hitparádách nijak vysoko, nejvýše na No.25. O to víc se ale hráli na parties, v klubech a na alternativních rádiích. Zcela nepochopitelně hned následující singl CRYSTAL CLEAR vyhrál oficiální britskou TOP 40, vystěhoval The Grid do megahvězdných výšin a zajistil jim nesmrtelnost. Virgin to ale nějak moc nebralo, proto Grid podruhé změnil firmu. Po dvouleté pauze se opět vykulili v létě 93, u Deconstruction, se singlem TEXAS COWBOY. Tehdy naprosto propadl, ovšem třeba já sám si pamatuji, jak jsem ho tehdy nábožně držel v ruce a dokola a donekonečna si ho přehrával. Byl to výborný a vydařený návrat. Společně s THE PRODIGY se stali čelními představiteli nové britské vlny, nejprve vzali útokem Anglii, posléze i Evropu a Japonsko. Jejich živé koncerty prosluly nejen energickou a propracovanou show, ale taky výbornými dekoracemi, doplňky na pódiu. Třeba tam byla zadní stěna z TV monitorů, několik mágů a šašků na pódiu. Od Texas Cowboy se sice čekal vstup do TOP 10, ale ani 19 místo, na první desku po dvou letech, to nebylo zlé. Track plný energie je znovu připomněl, opět se postavili do čela celé britské taneční vlny. Když v květnu 94 vtrhli do hitparád se singlem SWAMP THING, šílenství Gridmánie mohlo začít. Mánie okolo nich si nezačala třeba s dnešní Prodigymánií nebo šílenstvím kolem Underworld. Z prvního místa na UK HIT LIST je po 5 týdnech sundali až Take That a Wet Wet Wet, Swamp Thing se stal hymnou toho léta 1994. Jistě, byl to ústupek od techna a acidu, jak jsme jej od nich znali, ale ta píseň se prokázala natolik kvalitní, že snesla i ten kolovrátkový nápor nekonečných ohrávání v TV a rádiích. A jako jeden z mála hitů té doby zůstala v paměti dodnes.

GRID

Richard Norris v THE ENDu, ostatní foto jsou záběry z klipů THE GRID

Třetí singl pro Deconstruction, ROLLERCOASTER, ohlásil nové album EVOLVER, a taky byl návratem zpátky k poctivému a propracovanému technu, ostatně i celé album se nijak komerčnímu vkusu nepodbíželo. Spíš naopak. Většina skladeb je hodně progresivních, experimentálních, zcela nehitových. Je to s podivem, ale tahle technoacidová dršhána se prodala na No.6 UK Hit List. Protože na albu už nebyl potenciálně komerční hit, vybrali jako další singl znovu TEXAS COWBOY. A tentokrát se trefoři do černého potřeť. Vedle Crystal Clear a Swamp Thing, je Texas Cowboy tím nejlepším a největším hitem od THE GRID. V září to bylo No.2, následující měsíce se to hrálo snad všude. Na sklonku roku 95 zahájili The Grid světové turné THE OTHER SIDE OF THE WORLD TOUR, projeli Austrálii, Japonsko, USA a Evropu, celkem hráli na 80 koncertech. A právě na tomhle turné zjistili, že popularita není to, co by chtěli. Nějak se to vymklo z rukou, davy šilicích fanynek je braly útokem, prostě z nich byli popstars. A to oni nechtěli. Na krátkou dobu se tedy věnovali jiným projektům, třeba vyprodukovali světový megahit pro BILLIE RAY MARTIN, Your Loving Arms, nebo pro CORNERSHOP, Jullanda Shere. Popularita spíš rostla, než aby klesala, a s ní rostly i rozpory mezi dlouholetými přáteli. Běžně se tomu říká ponorková nemoc. Ostatně po osmi letech na ni měli tak trochu o právo. Přesto se ve studiu pokusili natočit čtvrté album. Vše nasvědčovalo tomu, že vyjde v září 96. Prvním singlem, jakousi ohláškou, se stal další hit singl, EL DIABLO, kombinující prvky salsy, filmové hudby a technu. Jeden z hitů léta 96 byl ale poslední vlašťovkou THE GRID. Místo řadového alba už vyšel jen sampler THE BEST OF nazvaný MUSIC FOR DANCING, obsahující všechny nejlepší skladby The Grid v nových remixech. Tohle album bylo tečkou za jejich osmiletou existencí. Jen těžko říct, jestli se jich ještě někdy dočkáme, ale možná je dobře, že našli sílu odejít v tom nejlepším, přesto, že mohli být úspěšní a bohatí, zvolili cestu sobě vlastní. Neprodali se. Možná i proto na ně dneska s láskou vzpomíná celá jedna generace, zatím co na jejich souputníky a hitparádové kolegy The Prodigy se dnes houseový svět dívá spíš skrz prsty. Po jejich, možná že dočasném, rozchodu se každý věnuje svému, Dave Ball pracuje ve studiu a produkuje filmovou muziku (to ostatně dělal i po rozpadu Soft Cell) a Richard Norris spolupracuje s Mr C v jeho studiu, hraje v klubu THE END v Londýně a občas svolí i s výjezdem mimo Anglii. A Richard Norris právě teď pracuje ve studiu na svém novém projektu, prý by to mělo být cosi jako All Stars Group. Necháme se překvapit, brzy se dozvíme víc. Vůbec porpě ho budete moci vidět a především slyšet i ve střední Evropě. Jeho první vystoupení za poslední dva roky mimo Anglii, proběhne v rámci EREKTUS SUNRISING HOUSE FESTIVALU 29. srpna 1997. Nedávno jsem slyšel jeho výborný set v londýnském klubu The End, právě proto tu bude hrát. Takovou muziku tu ještě nikdo nehrál, alespoň já jsem nic takového v Čechách neslyšel. Jakési prapodivné elektro, breakbeat a trochu house tvoří natolik taneční kombinaci, že moje nohy tenkrát prostě samy tancovaly. Nenechte si tuhle jedinečnou příležitost proplout mezi prsty. Jsou okamžiky, na které se dlouho vzpomíná, protože už nikdy nemusejí opakovat. Návštěva Richarda Norrise v Čechách jedním z těch neopakovajících se zážitků bude.

SPOOKY

Představovat SPOOKY není asi nutné, jejich hvězda září na nebi už notně dlouho a natolik výrazně, že jejich jméno nejspíš zná i nemluvně. Zvláště v Čechách na ně máme víc než příjemné vzpomínky. 16. září 1994 mám totiž ve své hlavě, jakoby to bylo včera. Ve staré továrně, blízko Budějovické, se konal první koncert house i nás. FLUKE a SPOOKY. Před cirka tisícovkou lidí se otevřela nová, a nás do té doby nepoznaná dimenze tance a zábavy. Tehdy to byl zážitek skutečně na dlouho, protože vše teprve začínalo, párty tak, jak je dneska znáte, existovaly pouze v Praze, mimo ní bylo mrtvo. Teprve po tomto koncertu se vše začalo pomalu rozjíždět, Spooky a Fluke byly takovým katalyzátorem house u nás, alespoň z mimopražského pohledu.

SPOOKY, to je Duncan Forbes, mimo jiné také výborný techno DJ, plus Charlie May. Bývalí spolužáci skupinu založili začátkem devadesátých let, po počátečních pokusech se na jaře 93 dostavil jejich první úspěch, singl SCHMOO, který se dostal až do TOP 100 v Anglii. Díky tomu se Spooky zařadili do tehdy právě vznikající vlny progresivního house, hudebně to vše byly už tehdy ale náročnější desky, kombinace klasického house, prvků techna, ambientu, dubu. Rozhodně bylo co poslouchat, o čemž nejlépe svědčí jejich první album GARGANTUAN z jara 94. Velmi sounrodá muzika, která se se nejen dala dobře poslouchat, ale dala se na to i tancovat (ostatně, že nevíte, co byly první house desky, které jsem pouštěl v tehdejší LIFE klubu...?). Zvukové hrátky Duncana Charlieho tehdy nadzvedly celou Evropu. Další singly byly sice úspěšné, ale firma Guerilla, která je vydávala, se dostala do finančních potíží a zkrachovala. Přesto, že jejich album nebylo k mání, patří mezi nejdůležitější alba 90. let v house muzice.

Následovalo velmi úspěšné turné, v jehož rámci vystoupili i v Čechách, koncertovali na festivalech v MEGADOGU a GLASTONBURY. Po krachu Guerilla records se jim nechtělo podepisovat smlouvu s dalším malým labelem, proto si nejprve vybavili vlastní studio a potom založili vlastní label GENERIC. V srpnu 95 se po dvoutleté pauze znovu přihlásili novým E.P. CLANK, které je představilo v nové, mnohem experimentálnější podobě. Ostré kovové zvuky, pomalý, přerývaný rytmus, hodně bohatě aranžná, to jsou dnešní Spooky. Na podzim 95 následovaly další E.P., STEREO a SHUNT, které pokračovaly v nastoupeném trendu. Po tříleté pauze se loni v červenci objevilo velmi očekávané album FOUND SOUND, podpořené dalšími singly FINGERBOBS a BAMBOO. Singl Fingerbobs naznačil malou odchylku od předchozích E.P., najdete na něm, mimo originálu, remix od Dave Angela, který je vrátil zpět na taneční parket, další z alba vydaný singl, Bamboo, je už skutečně taneční záležitost, tak, jak jsme byli zvyklí u starých Spooky. Album FOUND SOUND je ale hodně jiné, než by se podle posledních dvou singlů mohlo zdát. Je mnohem víc kovovější, syrovější a je spíše než k tanci určeno k poslechu. Už název, FOUND SOUND, tedy hledání zvuku, naznačuje, o čem že to nejspíš bude. Na celém albu je dominantní především právě hledání nových zvuků, nových dimenzí. Tak jako před třemi lety, tak i tentokrát, Spooky překročili hranici současnosti a jejich albový výlet je nahlédnutím do příštích možných časů. Většina skladeb na albu postrádá klasickou 4/4 beatovou stavbu, mnohem víc staví na zajímavých zvucích či samplech. Možná i proto je tohle album tak zajímavé. Po jejich listopadovém koncertě v Praze se SPOOKY objevili v krátké době znovu. V červnu byli jedním z headlinerů E.T. JAMU 97, kde odehráli prý skvělý koncert. Tom Žilvar byl při tom a proto stihl udělat i rozhovor s DUNCANEM FORBESEM, který v srpnu přijede do Čech znovu. Ve čtvrtek 28. srpna bude speciálním hostem **EREKTUS SUNRISING HOUSE FESTIVALU**, v pátek potom bude pravděpodobně hrát v Praze. Duncan se jako DJ od samotných Spooky hodně odlišuje, experimentální zvukové hradby, tak typická pro Spooky, u něj jsou nahrazeny dynamickým a dupavým technem, stylově srovnatelným třeba s Dave Clarkem. Jen na okraj, Duncan Forbes na počátku 90. let patřil mezi nejlepší britské DJe, po chvíli ale dostali přednost Spooky. Ostatně jeho stylové zařazení je patrné z jeho osobní TOP 5, kterou nám tu zanechal. A SPOOKY zase vydávají, na spadnutí je nové kompilační album Generic Recordings vol.1, plus singl STEREO, remixovaný Carlem Coxem a Fluke. Vydání je čerstvě posunuto na srpen 97.

Duncan Forbes a Charlie May live

T2H: Jak si vzpomínáte na své začátky?

D: Vlastně jsme původně byli rockeři. Pak jsem začal pracovat pro jeden anglický label a změnil hudbu. Rock za techno. Tehdy to tak dělali všichni. Spolu se známe už od školních let. Okolo roku 1990 jsme koupili sampler a začli něco fidlat v obýváku. Byli jsme z toho úplně vedle. Tvořit něco nového.

T2H: Dnes, šest, sedm let poté, se zdá, že se to žene do propasti. Kluby přestaly být místem, kde jde o muziku. Hlavně ty velký....

D: Jde víc o životní styl. Tak chtějí lidi žít. Konzumně. Ale to znamená, že by se to mělo někde pryč....

T2H: Cítíte se být součástí toho všeho?

Ne. Teď nadešla chvíle, kdy je třeba znovuoobjevit své já a udělat to něco jinak než doposud

T2H: Kam se to řítí?

Generace, která odrostla na nás, stárne. Budoucnost je závislá na tom, co budou poslouchat lidi, který chodí do klubů dnes.

T2H: Máte tedy pocit, že nová generace přestane do klubů chodit?

Ne. To skutečně ne, ale pomalu je změni. Když jsme začínali, byli tihle ještě děti. Nás teď zajímá muzika trochu jiná, než ta, která se hraje ve velkých klubech. Budoucnost je v malých klubech, který v Londýně vznikají, protože v těch velkých se ztrácí pocit sounáležitosti. Včera jsme byli v jednom podobně malém tady v Praze a bylo to tam hodně podobný.

T2H: Máte oblíbený klub v Londýně?

Nebyl jsem v klubu hodně dlouho. Říkáš v Londýně? Asi LOST.

T2H: A v Evropě?

Jo, Praha. Naposledy jsme tady hráli v Edenu a bylo to skvělé. Cítíme tady podobnou atmosféru, jaká byla v devadesátém v Anglii. Malá scéna. Všichni se znají?

T2H: Nedělejte si ale iluze i u nás se to mění po vzoru Anglie. Jasně. Přijdou lidi, kterým je muzika ukradená a začne to být bussines. Hlavně tu teď máte hodně turistů. Včera jsme byli v Rádosti a cítili jsme se tam jak v Anglii. Samí turisté.

T2H: A co plánujete do budoucna?

Chceme se věnovat vlastnímu labelu. Snažíme se získat od Polygramu náš vlastní materiál, abychom ho mohli vydat, protože Polygram neví, co s tím. A chceme se věnovat i jiným projektům.

T2H: Máte nějaký tajný objev?

Ano, ale je tajný, takže sorry. Dáváme dohromady věci do katalogu a chystáme na podzim k vydání EP. A taky máme hodně nevydaného materiálu Spooky.

Díky za rozhovor

DUNCAN FORBES TOP 5

Jeff Mills - Kat Moda EP

Kid Loco - The New Pop Porn Sound

Alter Ego vs Luke Slater - Decoding The Hacier Myth

Advent - New Beginnings (Luke Slater rmx)

Undeground Resistance - The Infiltrator

Daniel Richter, známější pod jménem DJ AIFFEL, je jedním z průkopníků domácí houseové scény. Už v roce 92 se motal kolem pražského klubového dění, v 94 roce byl rezidentem klubu ALFA v Praze. To už ale měl i svůj obchod, který se, po krátké pauze, opět bude otevírat. Jako DJ objel snad celé Čechy, neznám klub, kde by nehrál. A protože to je člověk podnikavý, zkusil se dát dohromady s bývalým členem Technoboyů, Sensem, a tak vznikl studiový projekt **CAY**. První vinyl vyšel před dvěma lety a stal historicky první domácím houseovým vinylem. Celkem 4 týdny vedl hitparádu Becherovky Dance 15 a dva týdny i LIFE TOP 25. Dvojka **CAY 2 // BEYOND THE SUNRISE** byla přímo megahitem, který se usadil na mnoha No. 1 v mnoha hitparádách. Oba dva singly se velmi dobře prodávaly i venku, hlavně v Holandsku a v Německu. Aiffelovi se Beyond The Sunrise podařilo dostat i na několik tanečních kompilací. Na kompilačním albu 100% CZECH TECHNO TRACKS se objevil další hit, GUITAR MANIAC pod hlavičkou **CAY 3**. V červnu vyšel i na vinylu, opět vyhrál LIFE TOP 25 a Becherovku. Tři singly, tři hity, to už je důvod zamyslet se nad LIVE provedením celého projektu. První koncert **CAY** byl tak trochu v našich poměrech netradiční, odehrál se totiž ve studiu Radia Bonton a mohlo ho slyšet kolem 300 000 lidí. Koncert přes rádiové vlny je O.K., ale nemá sílu skutečného koncertu. Možná právě proto se Aiffel a Sense rozhodli, podpoření žádostí DJ AB, že svou živou premiéru si odbudou právě na EREKTUS SUNRISING HOUSE FESTIVALU v Pardubicích. A celý koncert bude proveden exklusivně a pouze jen pro tento festival, nikde jinde **CAY LIVE** zatím neuslyšíte. Určitě odezní i všechny tři megahity, ale můžu prozradit, že se dočkáte i úplně nových skladeb. Díky **CAY** tak bude SunFest mít i něco, co je skutečně speciální a co běžně mívají ty největší světové festivaly.

DJ AIFFEL

BULLERBYNE

bullerbyne
crappy crispy magic music

Kdysi se pod názvem Neue Sprache objevila nadějná brněnská Elektro Body Music kapela, bylo to v době masivního nástupu techna, takže to tak dlouho zůstat nemohlo. Proto nejprve jako vedlejší projekt vznikli **BULLERBYNE**. Po chvíli Lupo a Mára zjistili, že Neue Sprache nejsou to, co by chtěli a **BULLERBYNE** zůstali hlavním a jediným projektem. Koncert za koncertem, párty za párty, pomalu, ale jistě si získávali renomé pohodové kapely, jedné z nejlepších u nás v Čechách. Jeden jejich song najdete i na kompilaci 100% CZECH TECHNO TRACKS. Na konci loňského a počátku letošního roku začali čím dál pravidelněji objíždět domácí kluby, získávali na si jméno. Dnes je znají už celé Čechy, což byla příhodná chvíle k vydání prvního alba. Pod názvem **CRAPPY CRISPY MAGIC MUSIC** si ho od poloviny července můžete koupit na pultech obchodů. Přes všechny jeho klady i mouchy je nutno konstatovat, že to vůbec první album v historii české **HOUSEMUSIC!!!** Crappy Crispy Magic Music potvrdilo jejich pověst domácích Underworld (oni sami se za tohle přirovnání děsně vztekají...), možná se z něj podaří vykřesat i nějaký ten hit. Na podzim se **BULLERBYNE** rozjedou do Evropy, kde budou hrát na několika koncertech ve Francii, Holandsku a Německu. Navíc se jim povedl v pravdě husarský kousek, když získali smlouvu s britským předním labelem **MANIFESTO**. Kam až je to dovede, jen těžko odhadovat. Kousek toho ale můžete pochytil na jejich vystoupení na EREKTUS SUNRISING HOUSE FESTIVALU. Oni sami tvrdí, že v Čechách jsou nejlepší.

100% SKUTČNÝ FLAKOSKÝ

100% SKUTČIVÝ ÚPLNÝ

PLASTIC PURITY

Pardubičtí PLASTIC PURITY se za první rok své nečekaně rozjeli. Od prvních koncertů na sklonku roku, prvního vinylu a CD singlu, prvních ohlasů, se pozice, díky nimž se nejspíš brzy stanou známými, prorokují přímo hvězdnou budoucnost. Jejich vystoupení na českých a moravských klubech, které odehráli na setkání s velmi pozitivním ohlasem. Na zmoklém festivalu MER 97 ve Svojsčicích roztančovali snad všechny, i na hustý a studený déšť, jejich koncert byl tím na obou dnů. Byl to opravdu vydařený koncert, stejně vystoupení u Žlutého Psa v Pardubicích v červnu vydání je připravena velká spusta nových, a nutno vydařených, skladeb. Kdy vyjdou, to se zatím tají. Návka z jejich současné tvorby, HEDGE CLIPPERS, byla nasazena do hitparády rádia LIFE, LIFE TOP: drží už 5 týdnů, dokonce vystoupila až na No 3. Na SUNRISING HOUSE FESTIVALU bude koncert PLASTIC PURITY jedním z těch, od kterých se hodně očekává. Purity jsou navíc čerstvě posilováni novými nástroji další a dokonalejší tvorba na sebe nejspíš nenec čekat. Slibují, že několik novik představí už 28. SunFestu. Uvidíme, u

Konečně se v Čechách něco děje i na poli houseové a techno muziky. A je dobře, že se to děje hlavně mimo Prahu. V Brně jsou Bullerbyne, v Pardubicích Plastic Purity a v Hradci Králové vznikl koncertem roku 96 EXPERIENCE. Na jaře vydali pár kousků vcelku zdařilého promo CD, THE FIRST, nakupovali zařízení a tvořili nové skladby. Z původně lehce houseových, hodně Winkovských tracků, se vyklubalo postupem času techno a trance, poměrně ostré a dynamické, místy docela nápadité a zajímavé. Dva členové projektu EXPERIENCE, Libor N. a Michal S. před nedávnem posílili sestavu o dalšího člena a změnili jméno. Ono totiž pod podobným jménem už existovala jakási německá shit diskó kapela. Takže od letošního srpna se už budeme setkávat s **BALISTIX**. První koncert, ještě pod hlavičkou Experience, odehráli na SUMMER 97 ve Svojsčicích, druhý na HouseParty v klubu Phoenix v Peccce, třetí u Psa v Pardubicích a na EREKTUS SUNRISING HOUSE FESTIVAL chystají své už čtvrté vystoupení.

BALISTIX

poprvé LIVE, SUMMER 97

LOOP GURU

LOOP GURU JSOU JEDNOU Z NEJČASTĚJI V ČECHÁCH HRAJÍCÍCH KAPEL. A NEMYSLÍM SI, ŽE TO BYLO NASKODU, SPÍŠ NAOPAK. NA PÓDIU PŘEDVÁDĚJÍ SVOU EXKURZI DO EXOTICKÝCH SVĚTŮ BLÍZKÉHO I DÁLNEHO VÝCHODU, PATŘIČNĚ PŘEFILTROVANÝCH EVROPSKOU KULTUROU. A V ZÁKULISÍ TO JSOU HODNĚ VELCI POHODÁŘI, S NIMIŽ SE DÁ BAVIT O ČEMKOLIV. TŘEBA O TRANCE-DENTNU, ŽIVOTECH PŘED A PO SMRTI. JO, JSOU V POHODĚ.

T2H: MÁ TAKOVÝ POCIT, ŽE AŽ NÁS JEDNOU NAVSTÍVÍ OBYVATELE JINÝCH SVĚTŮ, AŽHLI BY VYPADAT STEJNĚ JAKO VY...

ABYCH BYL UPŘÍMNÝ, MY JSME NIMOZENŠTANI. ŽIJEME TŘI VTERINY A POTOM SE OPĚT NARODÍME. TÍHLE KOLOBĚHEM PROCHÁZÍME UŽ TISÍCE LET A ANĚ OSOBNĚ TO TAK VYHOVUJE.

T2H: VE VÁŠE VYSTOUPENÍ JSOU CÍTIT VLIVY INDICKÉ KULTURY, VLIV EVROPY A DALŠÍ KULTURNÍ VLIVY. MYSLETE SI, ŽE HRAJETE „GLOBÁLNÍ“ MUZIKU?

JO, KAŽDÝ Z NÁS PROCHÁZÍ RŮZNYMI MÍSTY NA PLANETĚ A KAŽDÝ Z NÁS MÁ V SOBĚ NĚCO, JAKO GENETICKOU PAMĚT. A TAK JSME OVLIVNĚNI RŮZNYMI KULTURAMI - ČÍNSKOU, INDICKOU, HINDUISTICKOU, AUSLIANSKOU... NE TU TAM RADĚJI NEPÍŠ, KAŽDÝ Z NICH MÁ SVŮJ SPECIFICKÝ POHLED A SVOU PRAVDU. **T2H:** KTERÝ Z TĚCH VLIVŮ JE PRO VÁS TÍM HLAVNÍM?

CELÝ JE TO DŮLEŽITÝ.

T2H: SOUHLASÍTE S NÁZOREM, ŽE LIDSTVO POCHÁZÍ Z JEDNOHO KÖRENE?

ABSOLUTNĚ. A JÁ VĚŘÍM, ŽE DNES MÁME VELKOU ŠANCI DOSTAT SE ZPĚT, MŮŽEME OPUSTIT TY LŽI, OPUSTIT POLITIKY A MÍT SE LÉPE. ÚNAVA, KTEROU KAŽDÝ Z NÁS OD TOHOTO SVĚTA PŘINÁŠÍ, JEN UROČUJE-TEH POCIT, ŽE NIC NEAŘ SLYŠI, KDYŽ SE VŠICHNI SJEDNOTÍME. NEBOUDDU UŽ AUSET LIDI STRÁDAT A HLADOVĚT.

T2H: CÍTÍTE SE TEDY BÝT SPÍŠE KAPELOU, NEBO HLASEM LIDSTVA?

„HLASEM LIDSTVA“ DĚKUJEME, ZA TO SPOJENÍ, TO JE PŘESNĚ TO, CO LOOP GURU VYJADRUJÍ.

T2H: A CO ŽIVOT PŘED NÁŠÍ SOUČASNÝM ŽIVOTEM A TAKY TEN ŽIVOT PO NĚM?

JISTĚ, VŠICHNI JSME SOUČÁSTÍ KOLOBĚHU. RODÍME SE A UMÍRÁME. TO JE ALE JEN ILUZE. PROTOŽE VŠICHNI ŽIJEME VĚČNĚ ANI NEUMÍRÁME ANI SE NERODÍME. TO VŠECHNO JEN JEN MÁŠ VLASTNÍ MYLNÝ POCIT. STAČÍ PROHLÉDNOUT FALESNOST NÁŠÍ CIVILIZACE A POTOM UVIDÍŠ I TO, CO JE TI DNES SKRYTO.

TAK JO. DÍK ZA INSPIRATIVNÍ ROZHOVOR.

**19.6. LIVE
ROXY PRAHA**

duševní inspirace

LOOP GURU

22.6.97 live Palác Akropole, Praha

Onen týden kolem 20. června byl notně hektický. Ve čtvrtek Loop Guru, v pátek Apollo 440 a v sobotu SNEAKER PIMPS. Jejich vystoupení zde mělo nádech tajemna, protože jen málokdo tušil, co se od nich nechá očekávat. Mají vynikající album BECOMING X, dva megahity - Spin Spin Sugar a 6 Underground - za sebou pár pověstných klubových vystoupení, hráli na Tribal Gatheringu. Jejich 6 Underground je taky na soundtracku k filmovému trháku THE SAINT. Jinak "nic". Hráli v malém sálu pro cca 300 lidí, v Akropoli. A sedlo to přesně tak, jak jsem čekal. Byl to hodně příjemný koncert, na který se sice nebude vzpomínat ve výročních anketách, ale pro všechny, kteří tam byli, to byl příjemný večer. Je třeba něco víc? Je docela dost možné, že o nich ještě hodně uslyšíme. Jejich hybrid rocku, trip hopu a tanečních remixů je totiž jednou z možností, které se dnes pravděpodobně chopí smrtelnou křečí zmítající se rock. Na vcelku netradičním místě, v sedě na obrubníku chodníku, před jejich autoubusem, jsem si s nimi krátce

T2H: Odkud máte ten podivný název kapeli? Pochází ze dvou zdrojů. Ten první, ze kterého jsem čerpal, pochází od Beastie Boys. Oni jednou v interview na otázku, odkud berou své skvělé kaiti odpověděli, že rádi zaměstnávají své přátele, a všichni jsou muzikanti a tak, že zaměstnávají jed chlapíka, který obchází secondhandy a shání ty a pak taky existují tihle Sneaker Pimps, kteří oba města a hledají dvacet let staré addidasky.
T2H: Co pro vás znamená vydání prvního alba. mnozí řadí mezi nejlepší debuty vůbec za poslední léta?

Nevím, snažili jsme se udělat to nejlepší, co jsme. Samozřejmě, že nikdy nebudeme úplně spokojeni na výsledek jsme hrdí. Zároveň se ale snažíme i arogantní. První deska je vždy jednodušší, protože může položit celý svůj život, uvidíme, jaká bude dvojka.

T2H: Máte už něco připraveno?

Něco by se našlo, ale ještě není nic dotaženo konce.

T2H: Jste na soundtracku k filmu Syafy. Co pro vás znamená, být na stejné desce jako Daff Punk, Chee a Orbital nebo Duran Duran?

Je to velmi zvláštní. Hráli jsme na premiéře v Angeles a byli jsme se na ten film podívat se v téma hvězdama. Seděli jsme za Duran Duran a "Počkat, tak takhle by měli vypadat pop star. Se je Simon Le Bon." Bylo tam taky hodně teenagerů docela šlehi. Museli jsme jít po červeném koberci nás fotili a šeptali si: "Wau, to jsou Sneaker Pimps potom se objevil Val Kilmer (hlavní protagonista) všichni spustili: "Val Kilmer přichází. Sneakers vy nte, chceme jeho."

T2H: Cítili jste se jako rockový hvězdy? Já, to pocitu. Velký hlavy....

T2H: Sě módu, že kapely si razí svou hudbu na a singly jsou plně remixů od DJ Sneaka, Armand a Která část se vám líbí víc?

Nepatřím mezi ty, který si na svých věcí nenech nout. Jsme docela flexibilní a nemusíme být v výsledkem spokojeni. Jsme s tím spokojeni. Vše jsou remixy dělaný pro jiný trh. Armand je jasně. Sami to známe, protože jsme dělali DJe tak

T2H: Jak si vybíráte remixéry?

To je různý. Někdy nás osloví oni, jindy my je. Ne na to žádný speciální postup.

T2H: Znáte, ale jejich předcházející remixerské p Samozřejmě.

T2H: Objevili jste se na Tribal, na hlavním pódiu si myslíme, že patříte do klubu.

Byl to velmi divný den. Přiletěli jsme zrovna z Angeles. V Londýně jsme byli ve tři odpolední sedm jsme měli hrát. Neměli jsme čas se zkonci a taky jsme chtěli vidět Kraftwerk. Na tom pód museli asi působit jako metalová skupina

T2H: Nejlepší vystoupení na šňůře?

Asi to v Americe v klubu Phoenix, nepamatuju si. Velký vystoupení pro tři tisíce lidí a všichni jsme i opili. Včera v Hamburku to nebylo takový spá Malý klub, hodně plný.

T2H: A co nový singl? Nejsem si úplně jistý, e Postmodern Sleaze

T2H: A remixy? Rony Sze.

T2H: si předpovědět, jak to bude vypadat za p Ne. Ale pravděpodobně v každé zemi jne Díky za rozhovor

E.T. JAM první festival bez "džisek"

v duchu dvou velmi ambiciózních akcí. Ve chvíli, kdy většina velkých jmen z hudební oblasti už Čechy potčila svými vlastními koncerty, rozhodlo se několik promotérů uspořádat něco, co tu ještě nebylo. Totiž letní hudební festival. Ten chronologicky první si vybral stylově název Sun, ale dnes je jisté, že místo na slunci si jistě nenašel. Říká se, že po bitvě je každý generálem, ale na účinkující by se přeci jen myslet mohlo a před tím, než se jejich jména s pompou vystaví na mnoha billboardech v zemi, by se mohl oslovit alespoň jejich management. A pak už i v té pohádce o pejskovi a kočičce to nedopadlo dobře, když se míchá páté přes deváté. Jak by to asi dopadlo, kdyby po Midnight Oil nastoupila partička z Megadog a spustila mezi lidi to, co skrývá ve svých kufrech na vinyly? A tak ten, kdo vsadil na heslo, dvakrát měl a jednou feš, a vybral si sobotní program, neprohloupil. Agentura 10:15 navázala na loňský stejnojmenný a tenkrát ještě čistě rockový festival, který letos musel přijmout, nikoli podle Spielberga, ale podle hlavního sponzora Eurotelu, předponu E.T. a připravila tak pro Čechy zábavu za přijatelný peníz a na přijatelné úrovni. Desetpatnáct se rozhodně vyplatila sázka na střední proud a naše stránky samozřejmě těší, že na E.T. Jamu se podílely i agentury Lighthouse a D-Smack-U Promotion, díky kterým se mohlo i tančit. Celé se to odehrálo na kraji Prahy v kempu Džbán. Areal kempu byl rozdělen do dvou částí - Hlavní pódium, přichystané především pro hvězdy festivalu Transglobal Underground s Natasha Atlas, Erasure a Sinéad O'Connor a na alternativní stran, který poskytl přístřeší všem tancechtivým (malá poznámka k názvu: Nenechte se názvem zmýlit. Muzika, která se zde hrála, už dávno není pouze druhou možností). Pochvalu si samozřejmě zaslouží i firma MUTE CZ, která zajistila veškeré rozhovory. Začneme ale pěkně, jak se to sluší a patří, od začátku.

Za poledního slunce, kdy ve stanu bylo téměř k nevydržení, roztočil gramofony DJ Agent. Parket však zůstával volný, ale to je úděl všech poledních startérů. Za zmínku samozřejmě stojí Agentovo odhodlání a schopnost michtat i v podmínkách, jaké panují na Marsu. Ale to už směrem Džbán mířily první masy a i žár pomalu ustupoval. V tu chvíli však v nedalekém hotelu Praha vznikaly rozhovory pro tento článek, a tak jen zprostředkovaně. Jistě jste už jste viděli klip od Načevy, který potvrzuje, kam tato dáma míří a její vystoupení na E.T. Jamu jen tento směr potvrdilo. Někteřími bylo dokonce hodnoceno, jako vrchol celého festivalu. Jim Čert, WWW a Jeazz Band na sebe vzali úlohu "zapíňovačů volného času" a bohužel je nemůžeme hodnotit, neboť jsme je neviděli. Okolo šesté se parket začal čím dál, tím víc plnit, až bylo jasné, že na pódium se chystá první česká akvizice. Kluci a holky z Ecstasy of St. Theresa si připravili nádobíčko a zanedlouho spustili věci, o kterých už každý předem ví, že budou vždy o krok napřed. Škoda jen nepřipravenosti nástrojů na začátku. Celkový pocit dobře vystihla věta, která proběhla publikem: „Velmi zajímavé, ale jak na to tancovat, to nevím.“ Ve stanu začínalo pomalu přibývat lidí, a tak bylo načase, aby spustili angličtí E-Z Rollers a věrni svému názvu valili mezi lidi věci poněkud náročnějšího rázu. Rozhodně muzika příjemná, možná jen, že v případě kontaktu s publikem, které neví, o co jde, by se začlo ploužit. Vystoupení zakončili naježdem na fantáru a z klávesáka se vyklubal DJ J.M.J. Připraven na svůj set přiskočil ke gramofónům, fantára dohrála a... ejhle gramofony nejsou zapojeny. "Pane zvukař, kde jste?" Asi na pivu. Tak ještě jednou. Fantára, deska pod rukou a ticho. Třetí pokus se po chvíli přeci jen zdařil a DJ J.M.J. rozjel set dábsky breakbeatový a drum n basový. Poznámka ke zvuku. Firmu Prago Sound jsem slyšel v akci jednou a typl bych si, že v podobné kvalitě bych to snesl už jen jednou. Stan postupně začal opouštět jeden tanečník za druhým, neboť tempo bylo opravdu šílené. Spocení čekali na pány z ACID JAZZ MAGIC BUS. Do Prahy dojezdi tři, ve složení: Eddie Piller, Oss a James Prentice. Tenhle projekt byl vlastně nápadem právě Eddieho, který se před pěti lety, kdy ještě pracoval pro label ACID JAZZ, rozhodl uspořádat invazi tohoto labelu do britských klubů. Z jednoho turné se stala šest let trvající záležitost a získala dokonce pátky v londýnském klubu Blue Note. O jaký druh muziky se jedná, asi není třeba psát, nicméně mezi největší úspěchy tohoto labelu patří trojka pro "Whole Lotta Love" od Goldbug a samozřejmě Brand New Heavies. Sám Eddie přešel k labelu Talkin Loud, ale stále hraje s Magic Busem. Nepočítaje spolupráci s Jamiroquai a D-Influence. Ve chvíli, kdy se venku zhasínalo, jehly gramofónu sjely pár hitovek ala Daft Punk. Pánové pravděpodobně testovali, co Češi snesou a pak spustili. Na parketu se dokonce objevili členové Transglobal Underground. Eddie, Oss a James hráli poněkud zvláštním stylem. Každý sjel jednu desku a tak to vypadalo, jako když hrají slovní kopanou. Mistry zabrousili až k Jamesu Brownovi. Na hlavním pódium doznívali poslední tony a stan se naplnil až po okraj. Za DJi z Acid Jazzu se začlo stavět, nosit a připravovat. Známe tváře a na schodech se objevila postavička s kufrem na desky. Bylo jasno. Liquid Harmony jsou tady a za gramofony Bido. Nabušený set, jak se na jednoho z těch našich nej sluší dovedl lidi do stavu, kdy vypadali, že Berouskům stan zboží. Liquid dokázali, že u nás nemají zatím konkurenci a to hlavně díky tomu, že jejich vystoupení jsou show. Počet tancujících kulminoval a vypadalo to na vrchol večera.

Vše se už od začátku protahovalo a tak britští Spooky nastoupili se značným zpožděním. Ukázali se u nás už po několikáté a tak ti, co už je dříve viděli a slyšeli, nebyli překvapeni. Stabilní sestava, složená převážně ze staršího osvědčeného materiálu. Pravdu řečeno, Djské vystoupení Dankena Forbese, připravované na konec srpna, láká asi více. (pozn. Stačí se podívat na Dankenovu top 5). Z večera se stalo ráno a začalo se odpadat. DJ Tomas Fehlman, dnes již člen Orbital, ukázal, co umí hned dvakrát. Každý set na jiné sestavě gramofónů. Jeden velmi minimalistický, ten druhý velmi zajímavý. Berlínská scéna zastoupená Sun Electric, tentokrátě naživo už spíše přála dobrou noc, což ale v žádném případě neznamená, že se nelíbili.

Především řádky sice neměly za úkol provést vás programem na hlavním pódium, neboť tak učinila již média v této zemi, ale i my jsme občas nahlédli. Kde byla Republica nevíme, ale Trans-Global Underground se přehlédnout nedali. V roce 1991 zformování, jako skupina DJů, o několik měsíců se svým prvním singlem. Říkají, že Dlování zabrali ve chvíli, kdy se to začalo vyplácet. První album z roku 1993 "Dream of 100 Nations" dobylo vrchol indie chart a předznamenalo, co od nich můžeme očekávat. Etnická muzika doprovázená tanečními rytmy působí velice příjemně. Navíc, když se v půli objeví Natasha Atlas. Tažba dle arabského původu, žijící v Belgii, má na svém kontě dvě alba a spolupráci s Peterem Gabrielem a Apache Indianem. Její albová prvotina se uskutečnila za spolupráce s Transglobal a ihned byla zaplavena superlativy. Album Diaspora bylo letos v květnu následováno dvojkou "Halim", která ještě více napovídá o Natashině arabském původu. Vrcholem celého festivalu měla být Sinéad, která si k sobě na pódium během vystoupení pozvala právě Natashu Atlas. Její vystoupení nebylo taneční a ani na otevřeném prostoru nevyznělo tak, jako v hale, nicméně potvrdilo, že Sinéad patří mezi to nejlepší, co tahle planeta v oblasti hudební nabízí. Domů se odjíždělo speciální linkou MHD a je jasné, o čem se v ní hovořilo. O prvním festivalu bez mániček.

O festivalu E.T. JAM. Za rok nashledanou.

ECSTASY OF SAINT THERESA

T2H: Nejste čistě taneční kapela, kde jsou vaše kořeny?

Vlastně jsem začínal jako DJ. Bohužel jsem skončil ve chvíli, kdy to začalo být výnosný.

T2H: Co jsi hrál?

Hip hop, rap a podobný. Pak se mi zdálo, že to není to, co hledám. Přišel acid a lidi začli šileť. přestalo to být o hudbě.

T2H: V materiálech o vás je napsáno, že jste začínali jako seskupení DJů. Nechcete se k tomu vrátit?

Vlastně s přibývajícím popularitou Transglobal se vracíme k DJování. Dokonce na podiu si někdy stoupneme za gramofony.

T2H: Na vaší hudbě je patrný vliv arabské kultury.

Hodně jsme cestovali na Blízký Východ.

Taky nás ovlivnila muzika, která tam vznikala v šedesátých letech. Je to hodně citový a pak taky spolupracujeme s Natashou Atlas. Když jsme ji poprvé viděli, zpívala něco arabsky. Poprosili jsme ji, jestli by to nezaspívala znovu. A ona zazpívala. Ještě jednou a znovu... bylo to úžasné. A tak se její hlas objevil na našem prvním albu.

T2H: Měli jste někdy problémy, kvůli islámu?

Ne nikdy.

T2H: Jste víc rockovi nebo taneční?

Natasha nenávidí techno, ale rock se nám zdá být ve slepé ulici. Vozíme s sebou DJe, který hraje před námi a po nás. Takže nevím.

T2H: Trend je dnes jasný. Být klasická kapela a dělat taneční remixy.

Na britský scéně je dobrý, že je hodně rozdělená a nedělám si iluze, že nejsou lidi, který to nezajímá a lidi který zajímá pouze britpop. Samozřejmě Prodigy a Chemicals zažívají boom.

T2H: Dělá vám problémy popularita? Zkuste si pod sebe napsat Erasure, Sinead O'Connor a Transglobal. Jak se vám to líbí?

Známe pár lidí od Sinead, protože jsme s níma dělali na desce pro Natashu. Ale nezdá se mi, že děláme něco hrozného.

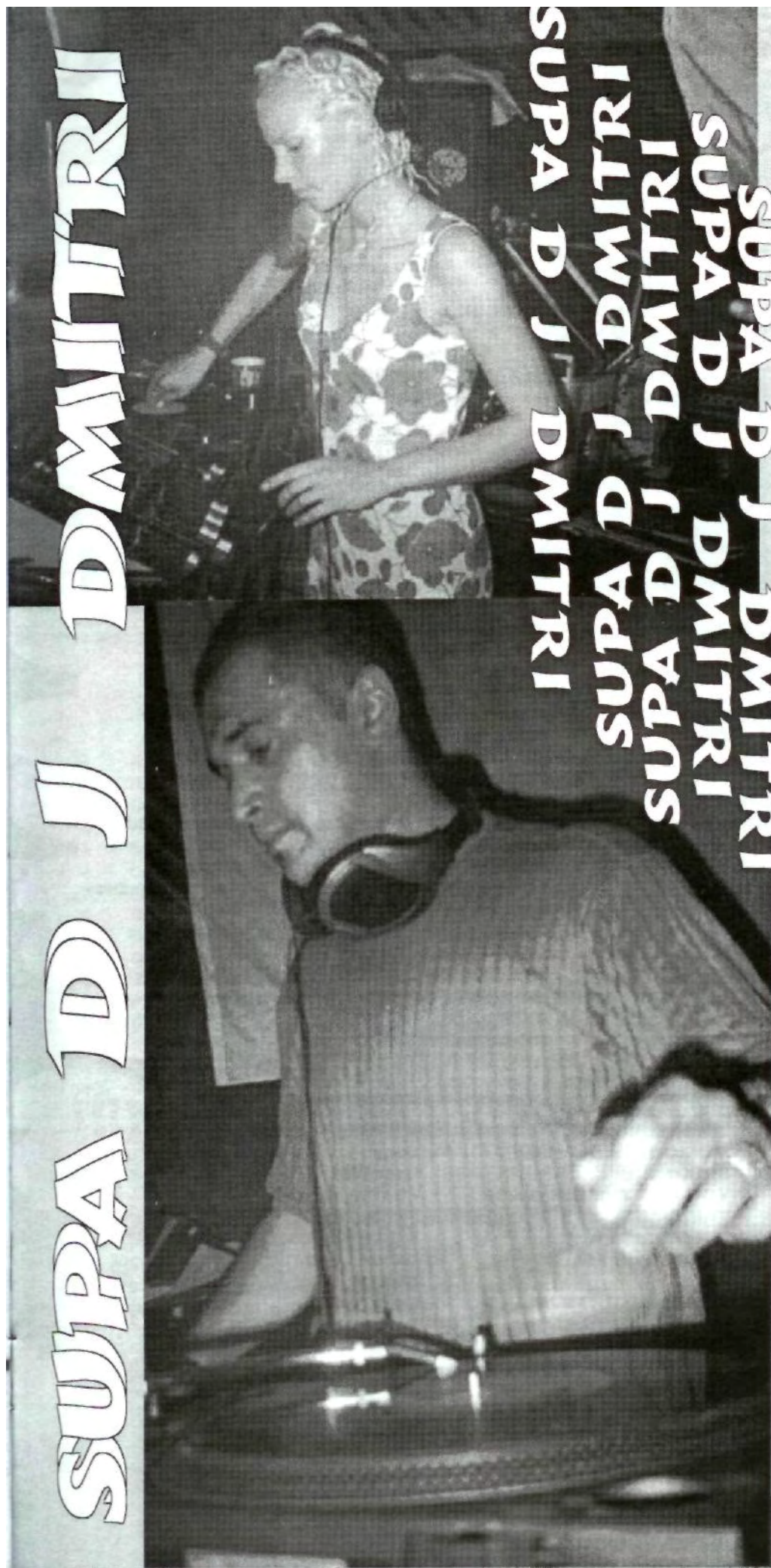
T2H: Stává se z vás tedy střední proud? Ne, to v žádném případě. Alespoň ne v Anglii.

Díky a hodně štěstí.

TRANSGLOBAL

NATASHA ATLAS

První návštěva SUPA DJ DMITRI v Čechách letos v únoru zůstala tak trochu ve stínu masivních parties s Darrenem Emersonem a Joshem Winkem. Přesto byla Radost FX zcela plná. A jeho set patřil k tomu nejlepšímu, co tu kdy bylo ke slyšení. SUPA DJ DMITRI byl spokojen natolik, že ve velmi krátké době následovala červnová návštěva No.2. Vlastně to bylo takové miniturné, protože hrál jak v Radosti, tak i v pardubickém L-Klubu. Jedna třetina veleslavných DEEELITE, Supa DJ Dmitri, si pospíšil a tak v Pardubicích byl už v deset večer. Po úvodním setu DJ AB nastoupila LADIDA. Jednoznačně potvrdila svou stoupající úroveň, dnes už patří bez diskuzí mezi 5 nej v Čechách. Její FunkyDetroit roztančoval celý sál, nebyl tam snad nikdo, kdo by seděl. A to nejlepší teprve mělo přijít. SUPA DJ DMITRI se za mix postavil někdy po půlnoci a vydržel až do půl čtvrté. Popisovat jeho excelentní set je nemožné, míchal tech-no s house, jungle, breakbeatem, acidem, jazzem... Lítal ze stylu do stylu, jako celek to ale působilo nesmírně kompaktně, jednolitě. Tři a půl hodiny se Supa DJ Dmitri patřily, nejspíš nejen pro mne, k tomu nejlepšímu, co jsem kdy slyšel. Srovnávat mohu snad jen s Laurentem Garnierem nebo s Mr C. Prostě vynikající set. Náladu byla natolik pohodová, že rozhovor vzal za své, Dmitri ale přesto pár věcí a novinek prozradil. Občas jsme se zkusili porozumět jeho rodným jazykem -ruštinou, ale nějak se mi ta ruská slovíčka pletla. On prý z Ruska utekl s rodiči na konci 70. let, po spoustě let nezájmu stvořil DeeeLite a stal se hvězdou. Útěku z domova ani trochu nelituje, naopak to prý bylo to nejlepší, co kdy udělal. Má novou kapelu, jejíž malý koncert předvedl ve zkratce na úvod svého setu, kdy hrál z datky rytmické základy a zbytek domíchal z desek. Znělo to dobře. Deska prý vyjde na podzim, bude to trochu víc poppy, ale ke každé věci bude existovat spousta dobrých a mnohem tanečnějších remixů. Název zatím tajil. Zato se netajil s odpovědí na otázku, která většinou v jeho rozhovorech zůstává nezodpovězena. DeeeLite skončily podle něj prý proto, že Lady Miss Kier nemá ráda techno ani house, Towa Tei se dal na popdance a tak jediný, kdo unesl slávu a vydržel nezasažen businessem, zůstal osamocený Supa DJ. Prý v poslední fázi už spolu vůbec nedovadli komunikovat, hádali se. Takový je život. Tahle párty nebyla výjimečná jen tím, že do Pardubic přijel jeden z TOP DJů USA, ale především tím, že byla poslední. Poslední pravidelnou párty v L-Klubu. Za čtyři roky jeho existence se postupně stal předním českým klubem, od srpna 95 se tam konaly houseparty. Hrál tu Paul van Dyk (2x), Darren Emerson, Mr C, Marusha, Paul Oakenfold, Marco Zaffarano, Hardsequencer, Paul Baby Ford, Tasha The Killerpussies (3x), Corrie, Jesse Saunders, Tyree Cooper, Westbam, Beroshima, Danny Briottet, Tomislav Stojanovic, Dave Raplh, Simon Shurey (2x), Acidizer (6x), Liquid Harmony (2x), nejlepší domácí DJ's.... A teď je konec. Už se nevrátí ty pohodové chvíle, které jsme tam společně trávili. Už jen dvakrát se tam potkáme. 28.-29.8. na EREK-TUS SUNRISING HOUSE FESTIVALU a v září na MARUSHE. A pak bude definitivně patřit minulosti. Aspoň je na co vzpomínat. Snad už mohu říci jméno klubu, který LIFE Klub, doufám, nahradí. **PLANET X.**

CLUB CHART 28.7.97

1. FUTURE BREEZE	WHY DON'T YOU DANCE	AM:PM
2. GISELE JACKSON	LOVE COMMANDMENTS	Manifesto
3. THE SOURCE	CLOUDS	XL Rec
4. CAPELLA	BE MY BABY	Nukleuz
5. SUNSCREAM	CATCH	Pulse 8
6. ARMAND VAN HELDEN	WELCOME TO MEAT MARKET	ffrr
7. QWILLO+FELIX DA HOUSECAT	DIRTY MOTH	Manifesto
8. KADOC	ROCK THE BELLS	Manifesto
9. SLACKER	YOUR FACE	XL Rec
10. UNITED STATE	ALL THIS LOVE	Indochina
11. T2 feat. ROBIN S	YOU GOT THE LOVE	Champion
12. SHARADA HOUSE GANG	GYPSY BOY GYPSY GIRL	Gut
13. ARMAND VAN HELDEN	WITCH DOCTOR	ZYX
14. H2O feat. BILLIE	SATISFIED	AM:PM
15. SNEAKER PIMPS	POST MODERN SLEAZE	Clean Up
16. SMOOTH TOUCH	TRIPPING	AM:PM
17. NU-BIRTH	ANYTIME	XL Rec
18. OLIVE	OUTLAW	RCA
19. WAY OUT WEST	BLUE	Deconstruction
20. VICKI SUE ROBINSON	HOUSE OF JOY	Logic

DANCE CHART UK 28.7.97

1. BOBBY D'AMBROSIO	MOMENT OF MY LIFE	M.O.S.
2. MIGHTY DUB CATZ	MAGIC CARPET RIDE	ffrr
3. SHENA	LET THE BEAT HIT 'EM	VC Rec
4. MASK+SWABE	CASH TILL	Dope
5. OMAR	SAY NOTHING	RCA
6. TODD TERRY	SOMETHING GOING ON	Manifesto
7. DJ KRUST	SOUL IN MOTION	Full Cycle
8. GALA	FREED FROM DESIRE	Big Life
9. BT	FLAMMING JUNE	Perfecto
10. SHARP TOOLS	VOLUME TREE	Sharp
11. FULL INTENTION	SHAKE YOUR BODY	Sugar Daddy
12. LOVECLUB	JOURNEY	Platipus
13. 1ST CHOICE	PLAYER	Minimal
14. DAVE ANGEL	TOKYO STEALTH FIGHTER	Fourth+Broadway
15. MARRADONA	OUT OF MY HEAD	Soopa
16. ULTRA NATE	FREE	AM:PM
17. CHANGING FACES	G.H.E.T.T.O.U.T.	Atlantic
18. CURTIS MOORE	WISHING ON A STAR	Swing City
19. TERRY HUNTER	HARVEST FOR THE WORLD	Delirious
20. DEATH IN VEGAS	DIRT	Concrete

CZ CLUB CHART červenec 97

1. FUTURE FUNK	MUSIC TAKES U HIGH	Sony
2. ALOOF	SINKING	East West
3. THE BRAND NEW HEAVIES	YOU ARE THE UNIVERSE	Ffrr/PolyGram
4. ORBITAL	THE SAINT	Ffrr/PolyGram
5. T.D.F.	RIP STOP	WEA
6. RONI SIZE REPRZENT	SHARE THE FALL	Talkin Loud
7. BABY FOX	RAIN	Globus
8. GROOVERIDER PRESENTS	THE PROTOTYPE YEARS	Sony
9. 21ST CENTURY SOUL	LP	PolyGram
10. OLIVE	YOU'RE NOT ALONE	BMG
11. THE BRAXTONS	THE BOSS	WEA
12. MONACO	SWEET LIPS	PolyGram
13. INXS	EVERYTHING	PolyGram
14. ORB	TOXYGENE	Island
15. DARREN PRICE	LOSE NO TIME	NovaMute
16. EASTERN UPRISING	ASIAN UNDERGROUND	Sony
17. JAMIROQUAI	ALRIGHT	Sony
18. HOODWINK	DUN'LIKE A KIPPER	Mute
19. ROCKERS HI-FI	GOING UNDER	WEA
20. BBG	JUST BE TONIGHT	Hi-Life/Polygram

TRIP2HOUSE TOP 20 je hitparádou čtenářů TRIP 2 HOUSE.
Hlasovat můžete písemně na adresu ALEŠ BLEHA, Radio Life, Tr.
Míru 2670 PARDUBICE, nebo e-mailem na bleha@radio-life.cz.
Jeden z hlasujících dostane CD, tentokrát se blízké stříbrný
kotouček MaxiCD DARRENA PRICE, z došlých hlasovacích listků

FUN-DA-MENTAL

Praha už hostila snad všechno, co nabízí současná dance culture. I když vlastně ne tak docela. FUN-DA-MENTAL tu ještě nehrál. A že je na co se těšit, protože FUN-DA-MENTAL jsou jedním z nejžhavějších a nejinspirativnějších zjevů současnosti. Jejich počátky jsou vystopovatelné už v roce 91, kdy je první napadlo šířit svoje politické ideje prostřednictvím muziky. Už od počátku byla jejich tvorba silně multikulturní, FUN-DA-MENTAL smíchali dohromady prvky etnické muziky, rocku, tanečních stylů jako je hip hop, house atd. Dva původní členové, PROPAGANDI, pravý asiát, producent a hlavou kapely a DJ IMPI D, narozený sice v Londýně, ale vyrostlý v Kanadě. Od vydání jejich prvního singlu, Countryman, se FUN-DA-MENTAL ostře stavěli

proti politickému a kulturnímu útlaku v asijské, jihoamerické a africké oblasti. Každá jejich skladba je věnována silné věci ve vlastní věc. Další singl Dog Tribe se stal singlem týdne v NME, debutové album, SEIZE THE TIME z června 94, je zachytilo ve vrcholné formě. Album bylo skvěle přijato, úspěšné bylo i společné turné s jihoafrickými rappery Prophets Of Da City. Remixové album With Intent To Pervert The Cause Of Injustice je sice instrumentální, ale jeho název mluví za vše. I bez ostře politických a antirasistických textů, kterými jsou FUN-DA-MENTAL tak známí, album dokázalo zaujmout barevností a zvláštností muziky, na něm obsažené. FUN-DA-MENTAL se postupně stávali známými, odehráli bezpočet výtečných koncertů na většině velkých festivalů,

projeli Evropu v rámci svého turné. V době, kdy multimediální Londýn vysílá své největší hrdiny do sfér Top Of The Pops, vydávají FUN-DA-MENTAL své druhé album. Pod jménem GODEVIL by v téhle chvíli už mělo být na trhu. Album ohlásil singl Ja Sha-taan, podobně jako jejich největší hit Mother India, remixovaný jejich spřízněnci Transglobal Underground. Arabský svět, islám, orient. Nám zdánlivě vzdálené kultury, diametrálně odlišné od našeho vnímání světa. FUN-DA-MENTAL přijdou poprvé do Čech, na sklonku prázdnin, 28. srpna, vystoupí v KD EDEN v Praze. Máte-li hlavu otevřenou a chcete-li vnímat i něco navíc, než jen sami sebe, určitě si ten koncert nenechte ujít. FUN-DA-MENTAL jsou právě na své dosavadním vrcholu a mají co říct...

28.srpna KD EDEN - Praha

FUN-DA-MENTAL

TRIP2HOUSE TOP 20 duben 97

1. DAFT PUNK
2. DARREN PRICE
3. DAVE ANGEL
4. KILLER LOOP+ DJ SNEAK
5. SNEAKER PIMPS
6. LAURENT GARNIER
7. APOLLO440
8. ORBITAL
9. DER DRITTE RAUM
10. OLIVE
11. SPACE BROTHERS
12. PLASTIC PURITY
13. BT
14. THE ORB
15. NUYORICAN SOUL
16. IAN POOLEY
17. ARMAND VAN HELDEN
18. AGE OF LOVE
19. JEFF MILLS
20. SCAN X

AROUND THE WORLD
LOSE NO TIME E.P.
TOKYO STEALTH FIGHTER
BROKEN
SPIN SPIN SUGAR
FLASHBACK
RAW POWER
THE SAINT
TROMMERLMACHINE
YOU'RE NOT ALONE
SHINE
HEDGE CLIPPERS
FLAMMING JUNE
TOXYGENE
IT'S ALRIGHT
CALYPSO E.P.
PHUNK PHENOMENA
AGE OF LOVE 97
AXIS 009IS
EARTHQUAKE

CARL CRAIG RMX
MR C RMX
ARMAND VAN HELDEN RMX

THE SINNER

OAKENFOLD/OSBOURNE RMX
QUATTARA RMX
LIVE MIX
PAUL VAN DYK RMX
SECRET KNOWLEGE RMX
SWING II MOOD REMIX

PAUL VAN DYK RMX

trip2house předplatné

Chcete si předplatit TRIP 2 HOUSE? Žádný problém!

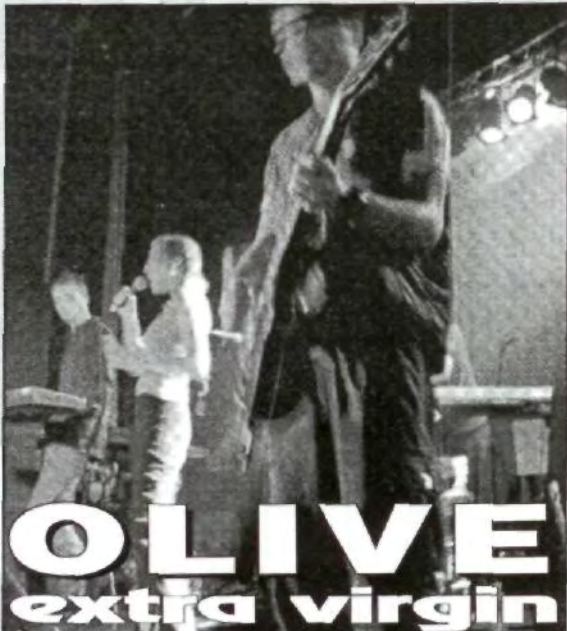
Napište na adresu: ALEŠ BLEHA, Radio LIFE, tř. Míru 2670 Pardubice, 530 02. Cena předplatného je 35,- Kč za jedno vydání, včetně poštovného. Objednáte-li si T2H na půl roku je to 200,- Kč, na celý rok 400,- Kč. TRIP 2 HOUSE obdržíte poštou vždy několik dní po vydání a máte po starostech s jeho sháněním! Předplatné můžete poslat také přímo složenkou na mou adresu.

e-mail: bleha@radio-life.cz

<http://www.techno.cz/t2h>

album pro červenec

DARREN PRICE

OLIVE

extra virgin

Každá muzika potřebuje svoje idoly, svoje hity. A pokud se bude hřívát s takovou grácií, s jakou to dělají OLIVE, tak potom to беру všemi deseti. Jejich singly začaly vycházet už před dvěma lety, zcela nepovšimnuty evropskými médii. Pouze v Anglii si jich začal leckdo všimnout. Singlovky, jako Miracle nebo You're Not Alone, už patří mezi evergreeny. Skutečný průlom ale následoval, až ve chvíli, kdy YOU'RE NOT ALONE vzal na svůj pult Paul Oakenfold. To bylo letos v březnu, už tady v Pardubicích a v Praze to hrál. Po několika týdnech, kdy to vše bylo jen na promo, se v půli května spustila lavina jménem OLIVE. You're Not Alone vyhrálo 2x UK HIT LIST, je to megahit po celé Evropě. A do toho vydali i album. Jmenuje se EXTRA VIRGIN, je plné přesně toho, co od nich chcete slyšet. Tedy pohodové rytmy, příjemné melodie, výborný taneční pop budoucnosti. Nebo už současnosti? Těžko soudit. Mohutná exploze jungle, drum'n'bass a triphopu nutně musela něco takového, jako jsou Olive splodit. A zaplat za to, že tu jsou. Hranice taneční muziky se postupně rozlévají do všech stran, dance začíná doopravdy uchvacovat svět. A Olive se mohou stát jedněmi z proroků. Nejen díky dobré muzice, ale především díky (a na taneční muziku) nečekaně hlubokým textům. Nejlepší track je těžko vybrat, zvlášť když mi v uších stále zní You're Not Alone. Ale třeba SAFER HANDS se silným refrémem, ukořelává FALLING, možný budoucí hit OUTLAW nebo YOU ARE NOTHING, stejně dobré jako současný hit. O těchto trojce ještě hodně uslyšíme, i když už to asi nebude pro TRIP2HOUSE. Ale přeju jim, aby prorazili hodně vysoko, a taky jim přeju silnou vůli a pevné nervy. Jedny zletovaní strašidla už máme v Prodigy. TIM KELLETT, RUTH - ANN a ROBIN TAYLOR FIRTH snad vědí co činí.

You're nothing without love....

under the flightpath

Debutové album je vždycky zvláštní událostí, na jedné straně je shrnutí toho nejlepšího za většinou dlouhé období, na druhé straně jen málokdy debutová alba zatížená tendencí, vykrádáním a komercí. První album také událostí, důvodem k bilancování všeho, co se doposud stalo. Na debutové album jednoho ze současných THE BEST se čekalo dlouho. Pod názvem PRICEY MEETS THE ROCKERS DOWNTOWN vyšlo před dvěma lety. O něm album byl obrovský a zajistil mu hodně solidní renomé. S jeho současným hudebním směřováním toho ale zas tak moc společného nemělo. Pak byl chvíli ticho, jen jako drobné střípky vycházely jeho E.P. a singly, kterých se poskrovnou. A teď je posbíral, setřídil a doplnil do podoby debutového albumu No.2, protože je jeho prvním u velké firmy NovaMute, alba UNDER THE FLIGHTPATH. Pokud se vám zdá zarážející ten název, nevíte se. Darren studio se nachází hned vedle londýnského letiště Heathrow, proto "Poletovým koridorem". Darren Price byl vždy brilantní DJ, poslední dobou jeho hvězda vystoupila natěně vysoko. Od roku 95 je koncertním DJ UNDER THE FLIGHTPATH. Od letošního jara může bez skrupulí používat "OFFICIAL UNDER THE FLIGHTPATH WORLD DJ", tedy titul, který mu zaručuje světovou slávu. A právě v této okamžiku se Darren rozhodl vydat své první album. Singl LOSE NO TIME vyšel už na konci května, album jako takové v polovině června. Na prvním poslechu asi každý zůstane rozpačitý. Tohle? Co to má být? S každým dalším poslechem vás Darrenova muzika uchvacuje víc a víc, po tom desátém poslechu společně s Laurentem Garnerem a Carlem Coxem, konstatujete, že toto album je jedním z nejlepších alb posledních několika let. Ve zkratce se popsat slovy "Vše co vám chybělo na Underworld". Úvodní AIRSPACE začíná exkurzí do zvukového království DARRENA PRICE. Stejně jako u albumu, tak i Airspace je plná různých vrstev zvuků, plynoucích v různých kosmických rovinách. Nikterak pomalý rytmus se, jen tu a tam, zjevuje ve shluhu zvukových vln. Výborná hitovka, úvodní singl, nebo taky Pearl Girl 2, tak se dá popsat LOSE NO TIME, bez diskuzí největší hit alba. Nádherný jungle rytmus, přesně jako v Pearl's Girl, ovšem bez zpěvu, jen s nespočetnými samplami. Postupně se nabíhají další a další vrstvy zvuků, až to celé přímo majestátně, až hypnoticky. Kosmickým úletem je následující THIN CHANGE, uvolnění po předchozí attacke na smysly. Trochu v tom je Kraftwerk, trochu ranní experimentální elektronika 80. let. Čtvrtá BLUE PRINTS se loni stala jedním z deseti nejhranějších techno singlů roku, huslí kritika si ji přímo zamilovala, a k tomu se stala klubovým trhákem. I v roce zní hodně dobře, opět vrstvený zvuk, tentokrát i výrazný rytmus, hudební náladu, jakoby v ní celou dobu leželo přeloz. Je výborná. Trochu chybí B-side z E.P. Blueprints, výborná SET UP SYSTEM, ale autor souhlasí jinak. Druhá polovina alba představuje Darrena jako experimentátora zvuky, je to náročnější a dokonale vypracované, progresivní, extatické COUNTERPOINT si lehce zahrává s junglem, jehož přerývaný rytmus natěně hrme track vpřed. Náročná INTERMISSION v sobě nese odkaz Detroitu, výrazně zvuková skladba s utopeným rytmem odvádí pozornost pozemského, je to hodně spacy. Blížíme se nejen ke konci alba UNDER THE FLIGHTPATH, ale také k jeho vrcholu. Rozsáhlá kompozice, shrnující veškeré technologické vymoženosti současnosti na ploše téměř deseti minut, zběsile rychlá, postupně se rozvíjející hudební lahůdka. To je LONG HAIR, opravdový vrchol celého alba. Jemné zvuky dokresluji krásu téhle zvukové koláže. Stačí zavřít oči, putovat neprobádanými končinami vědomí, objevovat nikdy nepoznané a tohle může být soundtrackem. Po prvním poslechu možná do ní nevěříte, ale s každým následujícím vás bude dostávat a dostávat, když v její druhé půli vstoupí ostrý a výrazně nepravdivý rytmus, celý to zní jako souboj zvuků a beatů. Proti uvolněnému zvuku a kosmickému tónům nastoupí kavalérie beatů a snaží se to vše zničit, což se nepovede, finále patří téměř ambientním zvukům. Trochu z jiného soudku je možná příští singl, PHIZZ, klubová hitovka s nádechem old school house, experimentů DJ Sneaka a Mr C, hodně podobná Darrenovým deskám, které vydává s Darrenem Emersonem na labelu Underwater. Další možný taneční partykiller. Kdyby snad někomu nebylo ještě dostatečně jasné, že tohle album není prací pozemšťana, nýbrž kohosi ze vzdálené kosmické galaxie, tak závěrečná OVERAND OUT ho snad už přesvědčí. Můžete v tom slyšet šumění mezgalaktického prostoru, nárazy padajících hvězd, uspávající měkký tón, který vše překrývá. Když dohraje, jediné co uděláte je, že stisknete REPLAY. Prostě to nejdě jinak.

Poslední dobou bylo hodně alb poznamenáno prodejní strategií firem, přebíháním hitů. Darren Price se toho všeho vzdal, vydal se na nelehkou cestu napříč kosmem, který mu je vlastní. Všechny nás pozval na výlet do nekonečných prostor zvuků a rytmu, nemusíte jít s ním, můžete zůstat tam, kde jste. Počítejte s tím, že se ale připravíte o notnou dávku poznání, protože tohle album každému po částech přiblíží věci příští. Není to jen průlet mickými dálkami, především to je zlomové album, jedno z těch, jejichž význam doceníte možná až další techno generace. Tohle je budoucnost!!

JEFF MILLS THE OTHER DAY

Dneska už jen málokdo alespoň jednou nezaslechl o zběsilem muzikovi, který se dosáhne na gramco, ale mixuje jako zběsílý. A neméně zběsílý jsou jeho vlastní desky. Kompilaci "dostižení gasudárstva" jeho malíčkosti Jeffa Millise je právě vydaný sampler COMPILATION - THE OTHER DAY. Obsahuje většinu desek, které Jeff Mills vydal za nich 5 let, od jeho ceněné desky, jako GROWTH, HUMANA, ECLIPSE, nebo i9, až po nevydané kusy, jako třeba MEDUSA. Ke každé ze šestnácti skladeb zde najdete i okolnosti vzniku a její osud. Plus několik osvětových proslavů k lidstvu v bookletu. Můžete divit, ale i když je jeho DJování pověstně divoké, tady těch divokých skladeb má málo. Možná proto, že jsou na svou původní, originální, rychlost, zatím co na party jim jde plus 8%. Jsou to výborné skladby, jako třeba Gamma Player, i9, Growth, Inner Life nebo závěrečná Mercury. Tohle album nejspíš nikdy nebude prodejním trhákem, rozhodně ale o životě a osudech svého tvůrce natolik výmluvně, že je dobré si ho alespoň poslechnout.

CARL COX F.A.C.T.II

Co psát o CARL COXovi? Nejlepší DJ na planetě. Bez diskuzí. Jeho sety nemají konkurenci. Snaživý muzikant, progresivní remixér a producent. Miláček milionů. Nejpopulárnější DJ na planetě. Sympaták, který prostě odzbrojí každého pouhým usmáním se. Může hrát ve tři odpoledne za jasného slunce, ale bude mít narváno. Nikdo nehraje takovou muziku, tak jak ON. CARL COX. Nahrál a remixoval F.A.C.T., nejprodávanější mixovanou kompilaci historie. A nedávno vydal druhý díl. A zase se to prodává. A zase to je výborné.

2CD F.A.C.T. 2 opět představuje Carla Coxu ve vrcholné formě, výběr tracků je bez komentáře. (Výborný). Mixing taky nekomentuju (Geniální). Jenom nechápu, jak to dělá. Ale důležité je, že to tak dělá. A pak by taky bylo dobré, aby jste tohle 2CD měli doma. Každý by ho měl mít, aby věděl, jak to má vypadat. Kdyby tohle měl doma každý, hodně rádoby DJů a pouštěčů by ztratilo práci. Všichni by totiž chtěli CARLA COXE. Není nic lepšího. Nikdo není lepší. Carl Cox je Worldwide Ultimatum. A nemá to jen napsané na obalu. Přes uprtnou snahu, dostat ho do Čech, zatím odolává, ale jednou...

Speed Jack - Surge

.....a odpust' nám naše hříchy jakož i my odpouštíme Hardcore, hardcore, hardcore a když posloucháte dál, tak zase hardcore. Pokud jedete ve věcech podobných Jay K., pak se tomuhle CD vyhněte zdaleka. Souhlasíte-li však s Kraftwerk, že "We are the robots", pak tohle je něco pro vás. Od začátku do konce výlet v oblacích, který vydrží jen ti opravdu nejtrpělivější. Sety z japonských klubů jsou proti tomu předáváním cen Grammy. Vrstvy samplů se přes sebe překrývají s takovou silou, že pohled na drsné metalové kapely z poloviny osmdesátých let, po poslechu těchto desek spíše vyvolává úsměv než respekt.

Druhý poslech však již odhaluje, že Speed Jack nechce pouze šokovat. Na albu SURGE najdete pasáže plné invencí. A opět se potvrzuje, že dobrý věci, je potřeba pozorně poslouchat. Zajímavá je předposlední věc na albu s názvem Faon G. Na závěr se vám dostane milého rozloučení na ambientním podkladě a přání nádherných snů. Booklet neobsahuje téměř žádné informace a tak s jistotou můžeme konstatovat pouze to, že většinu napsal sám Speed Jack a nahrál ve studiu LFO. Hardcore shit? Ne, ani náhodou.

V 90. letech se na house scéně objevili hned tři DJ's a muzikanti s podobným jménem. Supa DJ Dimitri, ex člen DeeLite a brilantní DJ, DIMITRI z Amsterdamu v Holandsku, jeden ze spoluvůdců Happy House a též výborný DJ. Ten, který přibyl jako třetí pochází z Paříže, to ale napovídá už jeho jméno :: **DIMITRI FROM PARIS**. Jako DJ je zvláště v UK velmi ceněn, ovšem jeho album SACREBLEU už mohou ocenit všichni, kteří holdují kvalitní a poutivé muzice. Aristokraticky sofistikovaný DIMITRI FROM PARIS na pohled působí uhlazeně, až snobsky, jeho muzika ale patří k tomu nejlepšímu, co se za poslední dobu objevilo. A má image, které k tomu sedí jako ulitá.

Hele, všichni tady. Vítejte jeho v báječném světě. Hned na úvod vás silný mužský hlas uvítá, v několika jazycích, potom příjemný ženský hlas oznámí, abyste se posadili, uvolnili a že můžete začít relaxovat. Pak už toje jen o prvotřídní, neoposlouchané a nápadité muzice. Mezi jednotlivými krátkými vsuvkami a mezihrami vedou nádherně a hodnotně hudební skvosty, jako SACRE FRANCAIS, NOTHING TO LOSE, DIRTY LARRY, LA RYTHME ET LE CADENCE či UN WORLD MYSTERIOUSE. Směsice jazzu, house, hudebních i mimohudebních prvků, staré filmové melodie, evokující atmosféru Paříže 20. a 30. let, hlasy, mezihry a promluvy, to vše jako celek působí velice soudržně a koncepčně, trůfám si tvrdit, že je to první stylové koncepční album (ovšem mimo Anglii a USA), které má co říct. Není to o tancování, ani o house, ani o čemkoliv jiném. Tohle album je o pocitu, když se člověk cítí dobře. Představte si, jak sedíte na Champ-Elysees v kavárně, koukáte na Seinu, před vámi se vzpíná Eiffelovka a Vítězný oblouk, pokoufujete si jointa a nic vám nechybí. Má to atmosféru, skvělou náladu a je to výborné album. Jedno z nejlepších, jaké jste kdy mohli slyšet.

Současný svět se čím dál víc podobá uzavřené místnosti bez oken. Slepí a hluchí lidé vykonávají poslušně cizí příkazy, tísň se a nařikají v té těsné, temné místnosti. Jen pár z nich napadlo, co je za tou zdí. Zkusili vybourat díru. A tou dírou odešli do svobodného a volného světa, kam ostane vždy patřili. Lidé, kteří si to svoje okno už otevřeli, neustále přibývá, stísněný prostor našeho světa ani jinou možnost nedává. Je jich mnoho a jedni z nich jsou BANCO DE GAIA. Na dlouhé cestě osamělými krajinami a stavy (podvědomí pomáhají i dalším roubit svou zed. Pomáhají nám svou muzikou otevřít okno. Možná jste se s nimi potkali už dříve, jejich hitovky jako Last Train To Lhasa měly svou sílu už před lety. A teď mají nové album, mysticky nazvané BIG MAN CRY. Dřevěná, prastará soška plačící muže na obalu alba hned na první pohled dává tušit duchovní rozměr alba. Banco de Gaia na svém třetím řadovém albu nabízí další porci výtečné, pozitivní muziky, pro ně zcela typické. Na úvod DRIPPY, pozvolna se rozvíjející kosmický výlet, nečekaně rytmický a taneční. Druhá CELESTINE je pomalá, uvolněná náladovka, lehce evokující 70. léta Pink Floyd. DRUNK AS A MONK, silná skladba, notně ovlivněná starými kulturami, zní hodně hypnoticky. Podle mne je na albu nejlepší. Zvonivá titulní skladba BIG MAN CRY s plačícími houslemi, jakoby nařiká nad apokalypsou současného světa, nad hrůzou komerční a spotřební degradace nás všech. Hymnická ONE BILLION MILES OUT je postavená na chrámovém zpěvu a poslední STARSTATION EARTH už názvem dává tušit, že cílovou stanicí další výpravy Banco de Gaia za poznání bude naše strádající Planeta Země. Zkuste někdy otevřít to svoje okno. Stále ještě nemáte dost uniřovaných levisek, Big Maků, coca coly a U.S. terroru v TV? Degradace lidské individuality, tak jak ji servírují dnešní masmédiá, přímo volá po vlastní světe. BANCO DE GAIA, jedno podobné okno pootevřeli. Ted to záleží už jen na Tobě....

KEN ISHII - X-MIX

Představovat řadu vydávanou labelem K7, X-MIX, to snad opravdu netřeba. Od prvního X-Mixu, který dělal Paul van Dyk, přes druhý od Laurenta Gamiera, třetí Plastikmanův, čtvrtý od Dave Angela, pátý od DJ Hella, šestku od Mr C a nedávno vydaný sedmý Dave Clarka, všechno to byly zápisky přímo do čemého. Tahle série v podstatě určuje progresivní vývoj současné techno a house muziky. Navíc vše to je doplněno výborným video zpracováním. Prostě to stojí za to. A teď je tu nový díl, který nás tentokrát zavede do vzdáleného Japonska. Tamní mistři gramodesek a gramofonů vážně umí, což už několikrát dokázali na různých mixovacích kompilacích, nebo, poslední dobou stále častěji, i při svých návštěvách v Evropě. KEN ISHII je něco jako jejich king, takový techno vůdce. Není jen nejznámější, ale s největší pravděpodobností taky nejlepší a nejvynalézavější. Pokud nevěříte, sedmý X-Mix to dokazuje na 100%. Začátek je mírně funky, od jeho krajanů U.F.O., druhý kousek je od Renegade Soundwave a pak už to jede, na jméno vůbec nesejde, protože se Ken Ishii vrhne do mixingu takovým způsobem, že vlastně vůbec nepoznáte, kdy to je mix, a kdy už (nebo ještě?) ne. Ishii naprosto přirozeně mixuje techno s drum'n'bass, acidjazzem a dalšími styly. Vše vyznívá zcela nenásilně, přirozeně. Ken Ishii mistrovsky střídá náladu a napětí, postupně graduje do kosmických sfér, aby vzápětí vše zase uklidnil. Celkem 20 kousků, nejrozumnějších dance stylů, od labelů, jako je Hardhouse a R+S Records na jedné straně, až po Ninja Tune, Mute, Warp nebo Sublime na straně druhé. Zdánilivý zmatek stylů, který přesto drží pohromadě, jako slitý betonem. To vše díky osobnosti o které si myslím ještě notně uslyšíme, díky Kenu Ishiiu.

Ne, tohle CD netřeba nahrávat k tanci, ale ten, kdo při něm vydrží sedět a nehybat se, tak musí být hluchý. Až nový X-MIX od Kena Ishiiho někde zahlédnete, ani na chvíli neváhejte. Ať už je váš! Nebudete litovat.

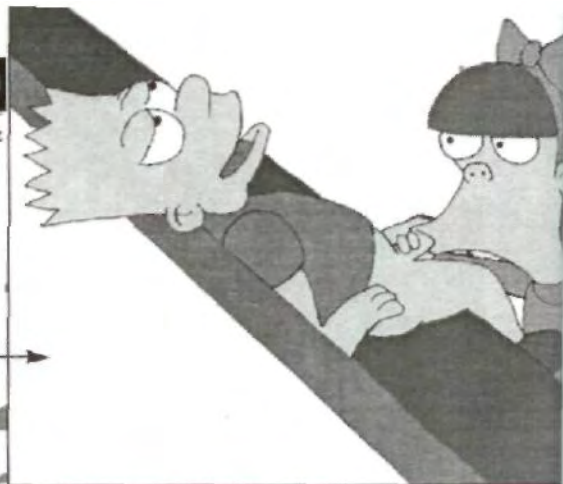

THE PRODIGY FAT OF THE LAND

"Nesnáším House Music!" "Nemám rád DJ, protože si pro sebe nechají postavit podium, berou 20000 dolarů a navíc hrajou muziku, kterou udělal někdo jiný. Jsou to zkurvený debilové" Liam Howlett, červen 1997.

Ahoj Liame, můj dopis bude krátký. Jsem DJ a jsem rád, že můžu hrát cizí desky. A jsem rád, že už nemusím hrát ty tvoje. Je mi těbe a z celých Prodigy zle!!! DJ AB, červenec 1997.

PS: Chcete-li se dozvědět něco o muzice z tohoto alba, kupte si nějaký metalový magazín. Na našem trhu stále ještě převládají. Těba Metal Hammer, Bang nebo Kerrang. Nebo ještě lépe Bravo či Poplife. Tam ti o Prodigy povědí mnohem víc. V T2H pro ně už není místo. Ale mám hezký obrázek Barta Simpsona...

ELEGIA Snapshots

Při nedávné návštěvě Laurent Garniera byla tahle deska zmiňována, jako jedna z nejlepších francouzských věcí, chystajících se na trh a tak není divu, že se hodně čekalo.

Šest tracků pod záštitou F-Communications opravdu přináší velmi zajímavý zážitek. Hned úvodní věc My Family v sobě snoubí garage sound vokálu a basové linky s téměř tranceovým podkladem. V závěru se dokonce objeví trubka. Dvakrát zastoupená Shampoo ještě prohlubuje nejistotu, co je tohle za styl. Je to mix otců house z Chicaga nebo čistý techno? Opravdu velmi chytře vymyšleno. Skládám poklonu pane Collat. Jak se zdá Francie začíná opravdu získávat pověst taneční velmoci. Tohle je disco 21. století. Tohle vás nenechá sedět. A když jo, tak pouze v závěru. Předposlední dvě skladby jsou už totiž rázu spíše ambientního.

V zatuchlých vodách anglické komerce a německé bezradnosti tedy rozhodně svítí světlo, které můžeme následovat. Laurent Collat nezůstal nic dlužen svému slavnějšímu kolegovi Laurentu Garnierovi a jen čas ukáže, zda se z těchto dvou stanou rivalové nebo zůstanou u spolupráce. Já bych bral to druhé a balím kufry do Paříže.

Kanabis The Edit Assassin „Digital Contact“

The First Generation Studio K7

Další počín německé značky K7, který ihned po prvním poslechu, prozradí, kde jsou autorovy kořeny. Celá deska se točí okolo 110 BPM a autor James Sims rozhodně nezapře svou barvu plati. Ač nahráno letos v Německu, je z toho cítit atmosféra černošských ghett o dekádu dozadu. Zajímavé samplý evokují pocit, že teď se rozjede disco ze sedmdesátých let. Celé je to proloženo několika fragmenty, či spíše pár beatsy. Vcelku dobrá deska, jen by mě zajímalo, kde se tohle v dnešním Německu hraje.

Rockers Hi-Fi (DJ-Kicks)

The Black Album Studio K7

Pokus vytvořit řadu mixovaných kompilací se nevyhnul ani této značce. Za sebou už má sety s Carl Craigem, Kruder&Dorfmeisterem a s Nicolette. Tu poslední jménou mohou vřele doporučit. Nyní je však na řadě pořadová čtyřka. Rockers Hi-Fi jsou vlastně dva plus jeden MC s velmi rastafariánským hlasem, což vyvolává zdání pobytu na Jamajce. Netradiční set, netradiční spojení, dobrý mix a zajímavé tracky, spíš na pomezí hip hopu, reggae a dubu, lehce zasahujícího do drum'n'bass a breakbeatu. Nedocenitelné album pro chvíle pohody.

F-Communications presents

Megasoft Office 97 F-Comm

Na obalu fotografie z pařížské kanceláře F-Com (mají docela uklizenou) a v bookletu stojí napsáno: „Tato kompilace skvěle vytváří relaxační atmosféru ve vaší kanceláři. Měla by dobře doplnit veškeré činnosti, ať již pracujete s počítačem, nebo nikoli. Takovou hudbu posloucháme v kanceláři F-Comm. Tak nás mějte rádi a užijte si to!“ Plně souhlasím., teď takovouhle muziku ve své kanceláři poslouchám i já a práce mi jde skvěle od ruky.

LAURENT GARNIER

Minule jsem se vznášel na vlnách jeho brilantního mixing, kterého jsme byli svědky při jeho nezapomenutelném setu v pražské RADOSTI FX. Dnes se budu rozplývat nad jeho druhým albem, výstižně nazvaném 30, neboť právě tolik let Laurentovi je. A když vám je 30, tak už stojí zato se ohlédnout, pozastavit a konfrontovat to, co bylo, s tím, co očekáváte. Udělal to i LAURENT GARNIER, a udělal to na výbornou. Vzniklo z toho hodně náročné album, uvolněné, pomalé, jakoby zasněné. Právě opak jeho rozjásaných a striktně tanečních setů. Úvodní DEEPSEADIVING má jen dvě minuty, jakoby navnadí atmosféru. Další SWEETMELOWD o délce takřka deseti minut se postupně rozvíjí, jakoby někdo vyprávěl příběh, postupně nastupují rytmy protkané cinkáním a bubláním. Singlovku CRISPYBACON netřeba představovat, uslyšíte ji na každé párty, snad jen dodám, že je jednou z mála rychlých skladeb na albu 30. FORMAX zase ukolébává, odvádí do nečekaně barevného světa zvuků ve studiu Laurenta Garniera. A tak to už zůstane. B-side Crispy Bacon, THEHOE, je další rychlou technoskladbou, basující a monotónní. O tom, že nejen Daft Punk ve Francii dělá dobrou muziku, o tom je tohle album. A nejen o tom. KALLTI silně připomíná právě Dafts, v kontextu alba ale jen dokazuje, jak jednoduchou a průhlednou muziku Dafts dělají. Laurent se dneska nachází někde úplně jinde, v jiných dimenzích zvuku. A taky popularity. Nepotřebuje se předvádět, podbízet, vydávat singly. On je natolik silným pojmem sám o sobě, že nic takového nepotřebuje a přesto bude vždy daleko před svými nohlasy. Vrcholem tohoto alba je FLASHBACK, současný singl. Trochu funky, hodně techno, bude se to hodně hrát. A tohle album se bude ještě hodně dlouho prodávat. Je totiž výborné. I když vyšlo už na jafe, ani tahle lehce opožděná recenze snad nevyzní vněvč.

BACKLASH Recycle Or Die

Já volím život a recykluji. Další německý produkt, tentokrát na ambientně bassovém základě. Chvillemi to sjiždi do d'n'b ovšem spíše ze strany technu. Zasněné názvy a převážně německá jména, z nichž mnohá jsou známá i u nás za sebou nechávají pitrovou hudbu, na kterou se bohužel rychle zapomíná. Vlastně promiňte, vzpomínám si na MIF - Under The Milkyway.

ARTCORE - Mixed by DG. S Gachet

Drum'n'bass, jak se zdá, se právě nachází na rozcestí. Na jedné straně začínají někteří mladí módě či trendu, který za pár měsíců opadne, na druhé straně se mnozí rozplývají nad jeho samozřejmě pravdu mají všichni. Začíná se totiž objevovat stále více drum'n'bassových překrýtek od rockových kapel a na řadě už je snad jen Madonna a DJ Bobo. Zároveň ale vzniká i zajímavých věcí, jako je tahle kompilace. Bezchybně namixovaný set od Dr. S Gacheta obsahuje čtrnáct věcí, hodně koketujících s jazzem, což vyvolává pocit živého hraní. Najdete tady samplíře d'n'b, jsou jako DJ Die, Adam F s vynikajícím MC Conradem (mimořádně, někdo po nás zatím chybí) a Goldieho VIP Trash Your Shit Mix Milk od Garbage, nicméně mám pocit, jsou věci spíše neznámé. Skvělí jsou Nookie&Larry Heard a The Spirit. Tak takovýhle d'n'b

The Freestyle Files vol. 2 - Germany vs. England

Dát volnou ruku umělcům z Německa a Anglie a ještě je vyzvat k souboji, byl jistě odvážný úkolem, dříve grafikou živil se firmy. Dva disky jsou rozděleny na sekci německou a anglickou, posluchač by měl vybrat vítěze, což se v tomto případě nedá, protože vítězem je ten, kdo s kompilací pojdí. Jak již název napovídá, jedná se o volný styl, a tak se pendluje od d'n'b až po funky a to na obou stranách kolbiště. Na té německé zachycují motiv od Duran Duran, tu otevírá Red Snapper a z jeho domovského labelu Warp ho podporuje Jimi Tenor. Nechybí návky od Ninja Tune, Hard Hands či Octopuss. Tak si myslím, že o labelu K7 ještě hodně uvažujeme. Tahle kompilace mě v tom jen utvrzuje.

DAVE ANGEL it's alright, i feel it

Někdy by možná nebylo od věci představit jednoho z nejvýraznějších současných techno DJů. DAVE ANGEL se za gramci pohybuje už dlouhá léta, patří do stejné ligy jako třeba Colin Dale nebo Luke Slater. Velký článek si necháme třeba na příště, teď se budeme věnovat jeho novému singlu TOKYO STEALTH FIGHTER. Od minulého počínu Timeless se hodně liší, sladké techno, jen tak si pobublávající, jen zapomenuto. Dnes je na pořadu dávka pořádně ostrého a dynamického rámusu. Originál je postaven na výrazném "dirty" samplu, první remix je takový "nic super", udělali to SLAM a je zní to až moc vesele. Lahůdky pokračují na druhém vinylu. DAVE CLARKE'S FANCY A DOUBLES MATE MIX je ostré a divoké techno hrubého střihu, CARL CRAIG REMIX je nejen jednoznačně nejlepší, ale má v sobě i nejvíce použitých nápadů. Jo tohle беру a doporučuju. Dave Angel vydává u labelu FOURTH+BROADWAY, ktrý v Čechách má pod sebou PolyGram, je tudíž šance na koupi tohoto vinylu i lepších obchodech, ale jen možná...

DAVE ANGEL

singl pro červenec

DAVE CLARKE

house

STRETCH + VERN

Get Up! Go Insane!

Už to vypadalo, že loňský megahit I'm Alive zůstane osamocen. Bylo tomu tak až do letošního června, kdy se pochlapili k vydání nového hitu GET UP! GO INSANE! Na první poslech jsem si říkal, tak to ne, kluci, tohle už vám nevyjde. Chyba lávky. Už na druhý poslech to je výborná a chytlivá hitovka, o které ještě uslyšíme. ROCK 'N' ROLL MIX je ve stylu old school disko a zní skvěle, sampl z House of Pain z toho dělá už od poslechu podvědomě známou desku. MOONMENTS THEME je divný trance, FATBOY REALLY LOST IT od Fatboy Slim je breakbeat, DISCO DUB KATZ MIX stará dobrá klasika a DJ's ocení bonus track, ACID BEAT.

BRAND NEW HEAVIES

You Are The Universe

Když tahle kapela před časem začínala, nikdo z nich nemohl tušit, kam se jejich sláva dostane. Vyhoupili se na špičku zájmu o acidjazzové kapely, jejich první album je velmi vysoko hodnoceno. A nedávno vydali album další, podpořené mimo jiné singlem YOU ARE THE UNIVERSE, pochopitelně ve výborných remízech. O polovinu se postaral Roger Sanchez, nejlépe od něj se vydal S-MAN'S MONGOLOIDS MILLENNIUM DUB. Další remix je od CUURtise a Moorea, BASEMENT DUB je docela dobrý, ale výšky Sanchezova mixu nedosahuje. Ač je to zpívané, rozhodně to ani trochu nevdá, spíš naopak.

WHIRPOOL PRODUCTION

From Disco To Disco

Na Viva Tv to frčí už nějakou chvíli, teď to ale konečně v plné síle dorazilo i k nám. Neskutečně chytlivý housík, v jedenáctiminutovém prvním EXTENDED DISCO MIXu to zaujme. DJ PIERRE'S WILD PITCH MIX přímo unese. Výborná deska, hodná alespoň dočasné pozornosti.

FAITHLESS

Insomnia 97/Reverence

No, tak je tu máme zase, jen za ten rok se jejich muzika posunula na úroveň Red 5 či Quicksilvera, tedy nic moc, tedy ... pokud to nevezme do svých remixérských rukou ARMAND VAN HELDEN. Ten už taky sice poslední dobou šlape kamsi bokem, ale sem tam se mu něco vydaří. ARMAND'S MISSION TO MARS MIX je vážně dobrý, od originálu k nepoznání. Ani jeho druhý mix, EUROPEAN VACATION MIX nezní zle.

DJ TONKA

Old Skool

Ač se tváří americky, prý to američan není. Prý pochází odkudsi ze Skandinávie, jeho muzice to ale neubírá, spíš naopak. FLETCH REMIX je veselý, pohodový housík, NEW MUSIC MOVEMENT je už opravdu klubovou záležitostí, má hodně blízko k současné ostřejší podobě U.S. house.

B.T.

FUTURE FUNK

Music takes U High

Coververze hitu z bůhví jakého roku, na tom nesejde. Album version je docela dost o pohodě, další mixy ten pocit pohody ještě dotvoří. TERRY LEE BROWN JR. REMIX je o poznání tanečnější, THOR X REMIX sice nemá mnoho společného s originálem, ale přesto jej hodnotím jako ten nejlepší. Je to hodně nasáklé jazzem, pohodou.... prostě velká p o h o d o v k a. Mimochodem, tenhle maxák se zcela neočekávaně dostal na No.1 v CZ CLUB CHART. Takovéhle muziky není nikdy dost.

BT

Flaming June

Oakenfoldův chránělec, původem američan, možná největší hvězda, hvězda trvalka, na současné dance nebl. Každým svým singlem dokazuje, že skutečně umí a ví jak na to. FLAMING JUNE se možná někomu může zdát jako pokus se prodat, ale to BT jen klame tělem. PAUL VAN DYK REMIX je evidentní oplátkou za Forbidden Fruit, mixovanou BT. Dobře, H.H.C. REMIX též dost dobře šlape, sám bych si vybral nejspíš LEMON D REMIX, který ale není tak moc taneční, je hozený do jungle a prostě se mi líbí. ORBITUS TERANIUM je hodně zajímavá B-Side.

Stretch And Vern

NOKO z @440

APOLO 440

Raw Power

Kujte železo, dokud je žhavé. A je-li hodně žhavé, hodně ho kujte. Často tak vznikne jedna z nejlepších věcí, kterou daná kapela vůbec kdy udělala. A to se stalo i APOLO 440. Na koncertním turné, které běželo už od jara, jim cosi vlezlo do hlavy. Byl to nápad na nový song. Na další album se jim nechtělo čekat a tak to vydali jen tak. Raw Power je výborná deska, plná syrové koncertní energie. Jsou to Apolláci tak, jak je známe, konečně už i my, z koncertního pódia. A remixy jsou taky hodně dobré. URBAN TAKEOVER je jungle, MATH-REW ROBERTS IN YOUR FACE MIX house, ale díky zachování energie z originálu, je tenhle housík místy docela RAW. Hodně zvláštní remix udělal DJ Corrie, alias AQUANAUTS BLACK ARK REMIX. Divoké a nepravidelné beaty, které se nekompromisně ženou vřed, možná trochu budoucí muzika, protože dnes to je více méně, nehratelné. Ale poslouchatelné. Jedna další dobrá zpráva je ta, že na nové edici alba to už je taky.

UNDERWORLD

UNDERWORLD

Moaner

Tak, a je to tady. UNDERWORLD vydali singl, který je melodií z US filmového trháku (nebo braku?) Batman a Robin. Ať je film jaký chce, soundtrack je dost dobrý. A kluci z Underworld taky. Moaner trochu vybočuje z jejich normální tvorby, jakoby recitovaný text do hrubého a tvrdého zvukového podkladu, to není to, jak by jsme je znali. A možná právě proto, to je tak super. Pokud bude takové celé příští album, máme se na co těšit. EXTENDED MIX i ALBUM MIX jsou téměř identické, jen malé odchylky je odlišují, třeba délka atd. Pokud tu je něco skutečně dobrého, tak to je RELENTLESS LEGS MIX, s největší pravděpodobností příspěvek od Darrena Emersona. Jo, tak takhle nově Underworld beru. A na Born Slippy už konečně zapomeňte....

ALBOM

Sinking

Albová verze tedy rozhodně privoňá k tanci nezve, zato nedávno vydané remixy jsou přímo na roztřášení bot. TWO LONE SWORDSMEN HOUSE MIX, pravda lehce náročnější, ale moc dobrý. MAUTICAL COSMIC BREAK, to dá zabrat breakbeatistům. A SOUL DEEP CLUB MIX, tak to je skutečná vychytávka. Opravdu to je dobré.

LIGHTING SEEDS

You Showed me

No to snad ne, Todd Terry se zřejmě rozhodl, že dožene DJ BOBA. A daří se mu to, takový komerční hruš jsem už dlouho neslyšel.

techno

EARTH NATION

Educated / Outburst

Německý label Hardhouse je pověstný svými tvrdými techno traxy. A tohle je další z nich. UNTOUCHED MIX je tak trochu ve stylu Jeffa Millise. TOUCHED MIX zase durazným beatem připomíná cosi od Clarka. NO BURST MIX je zase úplně jiné, víc do experimentu. Dobré trávy, dobrý vinyl.

BLUNDED BOY WONDER

Crossroads

Steve Stoll a jeho známi, tentokrát zase na scéně. Pětice tracků, hodně freestyle, hodně techno. Je to skutečně tvrdé, až sebezníující, nepravidelnost beatu je střídána pravidelností výrazných perkusí, takové to bleep. dum, bleep, dum, bleep... dum dum. Některé tracky působí jako tekuté, jiné naopak jako z nejtvrdších kovů. Aktuální, neoposlouchané a dobře.

JOEL MUILL

Screwball Jams Vol.1

Jednu jeho desku mám a hraju ji už přes rok, večer co večer. Psychedelické techno s výbornými zvuky a skvělými nápady, přitom ale dostatečně minimalistické. SLUTA SNOT-TRA je toho příkladem.

WIKISICHO

DARREN PRICE

Lose No Time E.P.

Titulní Lose No Time je jako pokračování Pearls Grit, ale ne tolik hitové. Pro taneční parket je jako ušité IT'S MOVIN, výborný techno trax, dupavý, výrazný, dobře mixovatelný. FRICTION je až na dřeň tvrdé techno, to už je možná až příliš. Už se na něj těším, na kluka. 29.8. L-Klub Pardubice.

BEROSHIMA

Electronic Discussion

Jednoduché, ale účinné techno, které od počátku až do konce šlape na plné obrátky. Sice to je dost rychlé, ale v klubu to navodí takovou tu techno náladu, takové to temné techno.

URBAN GROOVE

Robust E.P.

Anglický label Plink Plonk, patřící Mr C, se činí na všech frontách. Pod zdánlivě nic neříkajícím názvem je schován mimo jiné i Darren Emerson. Walking Wounded je jeho práce, další dvě skladby jsou trochu experimentálnější.

leftfield

MORCHELBA

Trigger Hippie 27

Hodně se o nich svého času psalo a mluvilo, pak se kamsi vytratili. A teď jsou zpět. Albová verze plus 5 remixů, veskrze příjemná a uklidňující muzika. DELICIOUS SMOKIN BEATS je nejen první, ale i the best. Vše to je jakoby snivé, zastřené, jen zpěv se tu a tam objeví. K tanci to nejspíš nebude, ale kdo ví.

U2

Last Night On Earth

Poslední noc v nepekce, tak se jmenuje z mixů, mimochodem nejlepší. U2 se s novou taneční nejspíš tak úplně lím to vydali. V taneční možné hrát s hřištích, to oni by Nelze mít vedle se dance remixy, i straně obšťastit plouzáký. Ale re vychytané. Dana Jon Carter jsou ve špičky a podle vypadá.

CAN Sacrilege

BALLY SAGOO

Legendy elektronického tance, bez jejichž přístupu by mnozí se letos dočkali. Největší hvězdy progresivní muziky, aby jejich tradici valí. Mimo jiné Kevorkian, A Guy Gerald, Westby Craig... A ono i vyšlo, hezky se to

1.8. DJ PIERRE (Strictly Rhythm, USA), Radost FX, Praha

7.8. UNDERGROUND ON STRIKE II WARM UP
DJ's : WESTBAM, AFRIKA ISLAAM
live : MIJK VAN DIJK - RADOST FX, Praha

MALIBU DANCE MIX, LIVE: DUBSTAR, Ohm Square,
Načeva, DJ's : OO BIDLO, LOUTKA... UnderPlanet Brno

8.8. UNDERGROUND ON STRIKE II
DJ's : WESTBAM, AFRIKA ISLAAM, TYREE COOPER,
C-SMOOTH, BEROSHIMA, PHIL SMART, SUGAR RAY, LADI-
DA, OO BIDLO, IGOR, LOUTKA live : MIJK VAN DIJK
podzemní parkoviště na nám. J.Palacha, Praha

MALIBU DANCE MIX, LIVE: DUBSTAR, Ohm Square,
Načeva, DJ's:OO BIDLO, LOUTKA... New York, Č. Budějovice

BALISTIX (Experience), DJ AB+Miquel, Žlutý Pes,
Pardubice

9.8. UNDERGROUND ON STRIKE II REPRISE
AFRIKA ISLAAM Da Skippa... KD Ladví Praha

DJ LOUTKA (RoxyDust, Vinyl Rhythm, Praha)+ DJ AB,
Flamengo-SEČ u Chrudimi

MALIBU PARTY, LIVE : DUBSTAR, OHM SQUARE, NAČEVA
DJ's : OO BIDLO, KOOGI, VILEM, 4KA, Ústí nad Labem

15.8. MADHOUSE PARTY - DJ's Slack Hippy, Radek, Javas

16.8. DJ AIFFEL, AB, OK Club Svitavy

21.8. HEAVEN! DJ's: JUSTIN BERKMAN (Ministry of Sound,
London, UK)+Loutka+Vilém, Radost FX, Praha

23.8. DJ's LADYA + AB, Klub Žlutý Pes, Pardubice

28.8. EREKTUS SUNRISING HOUSE FESTIVAL
LIVE : SCAN X (F-Comm, France), CAY (Spec. pro
+29.8. SUNFEST, Aiffel Rec, Praha), PLASTIC PURITY,
BULLERBYNE, BALISTIX.

DJ'S: DARREN PRICE (Official UNDERWORLD DJ,
NovaMute, UK), LUKE SLATER (7th Plain,
Planetary Assault System, NovaMute, UK),
RICHARD NORRIS (The End, Deconstruction,
The GRID, UK), DUNCAN FORBES (Spooky, UK),
OO BIDLO FX, LOUTKA, LADIDA, KRISTIAN, AB,
ASH, Kamil, Klon, Miquel... L-KLUB Pardubice

29.-30.8. PLANET ALFA BIRTHDAY PARTY
DJ's: JENS MAHLSTEDT, STICKMEN,
DR.MOTTE KD Ladví, Praha

19.9. PLASTIC PURITY+DJ AB+Kamil 4ka, Ústí nad Labem

26.9. MARUSHA, tour Č.Budějovice-Pardubice-Praha

ALL KAY

BY

intimidation

Sáhni si na vrchol...

PRO

DANCE

Light+Sound Agency
Osadní 26, Praha 7
tel/fax 02/806054

THE PEAK OF PERFECTION